

VRBECKÝ

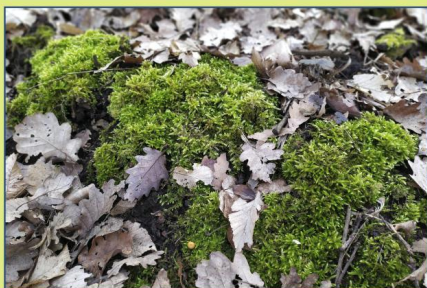
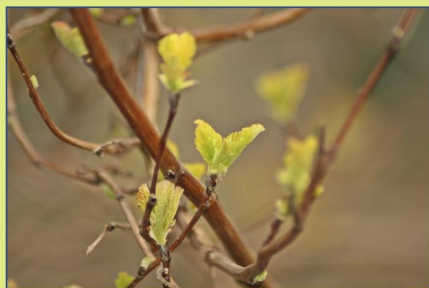
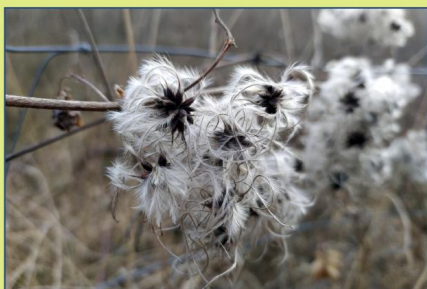
ZPRAVODAJ

*Přejeme Vám
požehnané Velikonoce
v kruhu Vašich nejbližších*

duben 2021

Jaro na Vrbici objektivem Veroniky Mikulicové

Úvodní slovo starosty

Záleží na úhlu pohledu

Je to už čtvrtý úvodník, který nese nádech Covidu. Myslím, že nikdo z nás si v březnu loňského roku nedokázal představit trvání, rozsah, opatření a bohužel i samotnou nemoc, která nám zasáhla do života.

Normálně se snažím k politickému dění vyjadřovat co nejméně, ale současná doba a dopady na nás mne přiměly k opaku. Mnohdy nám na obcích nezbývá nic jiného než pokorně přijmout nové a nové povinnosti, hlášení, statistiky a další povinnosti, které nás jak časově, tak finančně zatěžují. Nepřijímat je by znamenalo vystavovat obec sankcím. Za celou dobu jsem zažil několik vrcholných politiků a stran napříč politickým spektrem, kteří slibovali odbřemenění, digitalizaci, zjednodušení procesů a v neposlední řadě redukcí úředníků. Nic z toho není pravdou – počet úředníků stoupá, počty hlášení, statistik a povinností stoupají, počty fondů, agentur a nesmyslných institucí roste, počty příkazů, zákazů a lobbiisticky vydobytých výjimek rostou a v dnešní době je takřka nadlidský úkol se v povinnostech vyznat. Zažívají to nejen obce, ale i firmy či živnostníci.

Co se ale dnešní garnituře povedlo je totální rozdělení a rozložení společnosti, a v neposlední řadě také nepěkné dědictví pro naše děti a vnoučata. Dále naprosto chaotické zavádění opatření, časté zmatačné změny a nařízení, na které se nemají šanci připravit ani firmy, ani občané.

Co se týče Covidu, střetává se několik skupin. První si naprosto nic nepřipouští, vše ignoruje a problémy bagatelizuje. Druhý extrém (skupina) by toho nejraději pozíval daleko více než vláda, je nervózní, vystresovaná, přenáší nervozitu na ostatní, nadává všem kolem, když nedodržují mnohdy nesmyslná nařízení apod. (např. roušky ve volném prostoru, když kolem mne široko daleko nikdo není). Pokud si všímám lidí na Vrbsci, jsem rád, že naprostá většina z nás rozumná opatření dodržují, nad nesmysly kroutí hlavou a doufají, že už to bude brzy za námi. A je to obdivuhodné – vloni si lidé poradili, poté co je vládní představitel nechali ve štýchu, a zatímco se někteří klaněli dodávkám z Číny, lidé se semkli, pomáhali si a byli ochotni respektovat kdeco. Zdravotnictví a sociální služby jsou u nás na velmi dobré úrovni a dostupné všem (kdo nevěříte, proberte tuto problematiku

s někým v zahraničí, a budete se divit) a vše se zvládá hlavně díky nasazení zdravotníků a dalších personálu ve zdravotnictví a sociálních službách. Ti jsou opět na značkách, ale opět se nedostává materiálu, který mají zajistit „ti nahore“ – vláda! Ne obce, ne obce s rozšířenou působností, ne kraj, ne lékaři - ti všichni jsou připraveni zajišťovat služby mnohdy v rekordním čase, ale když chybí to elementární....

Úhel pohledu je opravdu velmi důležitý. Představte si, že jste podnikatel, který nainvestoval do technologií, nemovitostí, má několik zaměstnanců a prostě nemůže podnikat ani s omezeními. Do toho jim ti nahore tvrdí, že mají mít „vatu“. Představte si také, že jste senior, nebo máte za sebou vážnou nemoc, nebo Vám dokonce někdo v rodině vážně onemocněl nebo dokonce zemřel. Představte si také, že jste rodič a máte školáčka, se kterým musíte absolvovat „domácí školu“, a zároveň váš zaměstnavatel potřebuje v práci. Chápejme se tedy navzájem a respektujme se.

Vrbsci se zatím daří budovat, co si naplánovala, a jsme velmi vděční, že jsme zásadně nemuseli naši činnost omezit (myšleno opravy, stavby apod.) – oprava školy, stavba sociálního bydlení, rozšiřování sítí připravujeme další projekty. Co jsme ale byli donuceni totálně omezit, takřka zrušit, jsou akce spojené s kulturou, setkávání se – prostě běžné kulturní a společenské akce, které jsme ještě donedávna brali jako samozřejmost – plesy, Dny dětí a matek, košty, akce v knihovně a další aktivity pro nás a naše blízké. O velkých akcích záměrně promlčíme. Dnes již víme, že plánovaný sraz rodáků se uskuteční nejspíše až v roce 2022.

Vážení Vrbečáci a přátelé Vrbsce, přeji Vám, abyste letošní Velikonoce i přes všechny zmíněné starosti a strasti strávili ve zdraví, někdo duchovně, někdo na zahrádce, někdo s nejbližšími. Přejme si navzájem, ať už je to za námi a alespoň v rozumné míře se postupně vše dostane do lepších kolejí.

Tomáš Bilek. Váš starosta

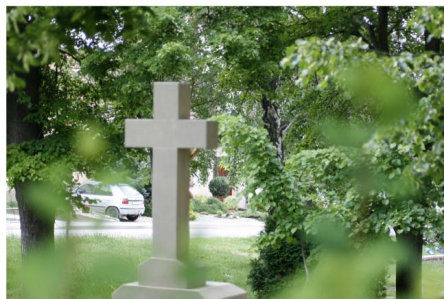
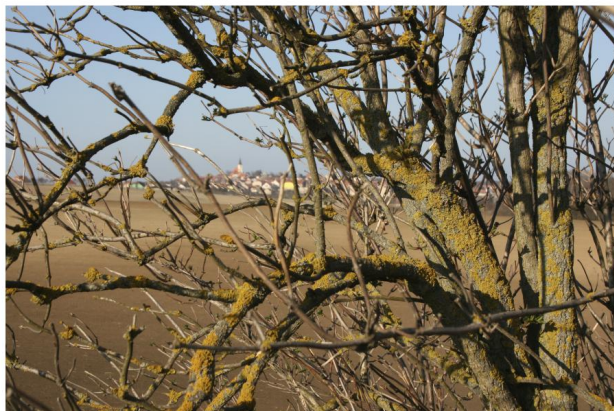
Svět skrz hledáček fotoaparátu

Fotografování se pro mě stalo součástí mého odpočinku zdravou relaxací, co dobíjí energii. Malinké okno objektivu je jako jedinečný pohled na svět, kde dávají smysl velké celky, ale vynikají i detaily, kterých si v běžném životě nevšimáme. Je fascinující pohled na rostliny a jejich sametový povrch, že i ve tmě lesa prokukuje skrz sluníčko struktura listu, a že jeho škála zelené je skoro nekonečná. Můžeme obdivovat zvrásnělé kůry stromů, dokonalosti a nedokonalosti přírody. Třeba seschlé bodláčí v pozadí se symetricky osázeným obilím nebudeme vnímat jako něco škaredého, ale naopak něco, co do té přírody přirozeně zapadá a třeba ji dodá jen napětí. Stejně tak si s foťákem u oka daleko intenzivněji všimáme starých věcí a toho, že mají v životě své místo, ale současně jsou pomíjivé a přijde doba, kdy už budou zachyceny jen na fotografiích. Všiml jste si třeba drátů

elektrického vedení na Vrbici? Nebo, že staré domy ve fotografiích takřka dýchají třeba tím, že na nich jsou zachyceny stopy života? Fotografie nám kromě obrazu umí zachytit i pocit, třeba dramaticčnost oblohy před bouřkou nebo i nostalgii z věcí, které už nebudou, nebo třeba naději z právě se probouzejících květů jabloní. Hloubka, ostrost i světlo fotografie vytáhnou právě tyto detaily, a to přesně ty, které v momentě, kdy se díváme do objektivu vidět, chceme my.

Není špatná ani dobrá fotografie. Neberme focení jako něco, co musí být dokonale ostré a zpracované, ale jako něco, co v nás navozuje určitou náladu. Berme to jako současnou výzvu, vezměte si na svoje toučky kolem Vrbice foťák nebo i mobil a objevujte svět jiným pohledem.

Veronika Mikulicová

Očkování COVID-19 na Vrbici

Obec Vrbice vědně využila nabídku poskytovatele sociálních a zdravotních služeb Girasole, z. s. k očkování seniorů nad 80 let. Nabídku očkování první dávkou využila necelá polovina seniorů a očkování se uskutečnilo částečně v KD Vrbice a u imobilních seniorů přímo u nich doma. Bylo to v době, kdy vakcíny téměř nebyly, a navíc většina babiček a dědečků byla velmi ráda, že jsou ve známém prostředí a nikam nemusí. Další vakcíny snad již budou mít k dispozici obvodní lékaři, kteří by měli provést očkování druhou dávkou.

Dovolte mi, abych poděkoval úžasnému týmu Girasole, který velmi ochotně a citlivě ke své práci přistupuje. Potká-li Vás v budoucnu nějaká trampota a budete požadovat služby

pečovatelského nebo sociálního charakteru, nebojte se na ně obrátit, vřele Vám je mohu doporučit právě pro jejich lidský přístup.

Tomáš Bilek, Váš starosta

girasole
sdružení pro pomoc a rozvoj

GIRASOLE, sdružení pro pomoc a rozvoj, z. s.

Jme tu pro všechny, jejichž schopnost soběstačnosti je snížena z důvodu onemocnění, věku nebo zdravotního postižení a jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby. Náš tým je tu pro domácí pečující, kteří pečují o blízkou osobu. Stále na sobě pracujeme, abychom byli tou nejlepší pomocí a oporou pro vás i vaše blízké.

Více informací najdete na

www.girasole.cz nebo na
www.facebook.com/girasolehustopece

NAŠE SLUŽBY

Poskytujeme tu nejlepší péči přímo u Váš doma.

OSOBNÍ ASISTENCE

Tato sociální služba je poskytována převážně v domácím prostředí. Osobní asistentka, nebo chůvě, pečovatka, přijede do domácnosti, případně doprovodí klienta k lékaři nebo kam je potřeba.

Foto: Richard Skoumal

Služba poskytuje možnosti nezbytné pomoci a podpory dospělým osobám, jejichž schopnost soběstačnosti a péče o sebe sama je snížena z důvodu věku, nemoci nebo zdravotního postižení.

Pokud byste chtěli využít tuto službu, můžete nás kontaktovat zde:

Tel.: +420 775 246 954 - centrální dispečink
Tel.: +420 775 480 954 - Mgr. Hrazdírová
vedoucí služby
Email: hrazdirova@girasole.cz

TÍSŇOVÁ PÉČE

Tísňová péče je sociální služba, jejímž cílem je zajištění bezpečného života např. pro seniory nebo osoby se zdravotním postižením. Senior má k dispozici zařízení ve formě tlačítka velikosti náramkových hodinek a telefonu s SOS tlačítkem. V případě nouze, např. při pádu po uklouznutí v koupelně nebo při náhlém zhoršení zdravotního stavu si tak může jednoduchým stiskem tlačítka přivolat pomoc odkudkoli. Služba je

poskytována nepřetržitě 7 dní v týdnu/24 hodin v celém Jihomoravském kraji.

Kontaktovat nás můžete zde:
Tel.: +420 775 246 954
Email: info@girasole.cz

DOMÁCÍ HOSPIC

Domácí, či jinak zvaný též „mobilní“ hospic je soubor služeb a odbornosti pro zajištění péče o nemocné osoby trpící nevyléčitelnou nemocí v pokročilém stádiu nemoci, kdy již byly vyčerpány všechny metody a možnosti jejího vyléčení. Cílem Domácího hospice je zachování lidské důstojnosti v nemoci, podpora kvality života nemocného, zmírnění bolesti a tím vytvoření možnosti setrvání v domácnosti v okruhu blízkých osob.

PORADNA PRO PEČUJÍCÍ

Pokud se člověk rozhodne pečovat o blízkého, musí se vypořádat se změnou chodu domácnosti, naučit se pečovat (polohování, hygiena apod.), zjistit, kde a jak vyřídí sociální dávky a na jaké kompenzační pomůcky má nemocný nárok. Přitom čelit ztrátě svého volného času, koníčků, často i zaměstnání a nárůstu stresu. Tým Girasole, z. s. poskytuje pečujícím podporu, pomoc a vzdělání s cílem usnadnit jim jejich nelehký úkol.

Kontaktní osoba: **Kateřina Štyblová, DIS.,**
Tel.: +420 775 099 953, styblova@girasole.cz

Považujete naši práci za součásti našeho poslání a podpořte nás! Můžete tak učinit formou jednorázového nebo pravidelného příspěvku v jakékoliv výši na

ČÍSLO ÚČTU 195460284/0300

Vzácná návštěva z Francie

Autor: Ing. Vít Hřiba

Na přelomu září – října loňského roku navštívila ČR paní Jana Mugnier, která se před padesátí lety provdala do Francie a s vlastní stále udržuje aktivní kontakt.

Paní Mugnier byla od roku 1983 u všech „družebních“ setkání jak na Čejčci, tak i ve Francii, kde vždy sehrála hlavní roli v tlumočení jak pro naše krajany, tak i pro francouzské úřední představitele.

V současné době se podílí i se svými francouzskými přáteli z řad tamějších bývalých starostů, jež byli osobně také na Čejčci a v dalších moravských obcích, v pátrání v místních francouzských archívech po francouzských kolonistech, kteří přišli na Čejč v letech 1771 – 78.

Svou návštěvu zahájila na obecním úřadě v Čejčci a v doprovodu paní Jany Bízové s manželem Jaroslavem si poté prohlédli pamětihodnosti v Čejkovicích a pak pokračovali na setkání s amatérským badatelským týmem do Nového Poddvorova.

Vzhledem k tomu, že paní Mugnier z korespondence věděla o dobře situované rozhledně na Slovácku v katastru Nový Poddvorov a o řadě historických událostí v tomto regionu, chtěla si vše ozřejmit z tohoto místa.

Živě se zajímala o místa, kudy pronikaly hordy nájezdníků z tehdejších Uher (tč. SK) do našeho kraje, ať šlo o Tatary, Osmany, Uhry a další nájezdníky přes řeku Moravu (v létě přes brod a v zimě po zamrzlé řece), kdy se za necelé dvě hodiny tyto hordy objevily koňmo jak v Čejkovicích, Čejčci nebo na Vrbici, a nemluvě o Prušánkách, Velkých Bílovicích a Potworowě.

Rovněž ji zajímala role nejvýše položených míst, a to Pálavy a Strážovického kopce, jež byly od nepaměti signalizačními, ve dne kouřovými a v noční době ohňovými body hlásící nebezpečí vpádu nepřátelských dobytlatelů na toto území. Údajně tato signalizace fungovala přes Vysočinu po dalších kopcích až na pokraj českého území.

Navíc byla paní Mugnier autorem tohoto článku seznámena i s úlohou vrbecké vyvýšené lokality, jež byla už rozhodnutím Přemyslovců určena

k podávání podružných bezpečnostních signálů do níže položených vesnic, jako byly např. Čejkovice a další, proto se toto místo na Vrbici, kde hořivaly vaty, jmenuje „Stráž“.

Také z výše rozhledny byla vzácná návštěva jak z Francie, tak z Čejčce seznámena s bývalým sídlem Potworowitce (zánik 1422 – 82), s ještě dobře znatelnými obrysy hrůškovitého tvaru, tolik historicky významného jak pro Nový i Starý Poddvorov.

V podvečer byla návštěva přijata v Čejkovicích panem Ing. Petrem Bízou v jeho Vinařství Bíza za přítomnosti jeho obou rodičů a dalších místních rodáků linie Bíza, a to paní Květou Slabou, roz. Bízovou a Miroslavem Veverkou, jehož babička Veverková (1908) byla rovněž roz. Bízová.

Po odborné prohlídce vinařské technologie vč. uskladnění a školení vín, zejména v barikových sudech původem z Francie, paní Mugnier konstatovala, že úroveň tohoto vinařství je naprosto srovnatelné s úrovní francouzských špičkových vinařů.

Paní Jana Mugnier je čtvrtá zleva

V následné diskuzi bylo mj. probháno to, co se v tomto roce podařilo vypátrat o francouzských kolonistech zejména ve Francii. A ve vztahu k rodu Bízů jde především o přesné datum a místo narození zakladatele tohoto rodu Josephovi BISOT, a to 2.12.1752, včetně toho, že měl ještě staršího bratra Františka nar. 12.9.1751 a mladší

sestru Františku, nar. v roce 1754 a po otcově smrti (Štěpánovi jenž zemřel v roce 1755) několik dalších nevlastních sourozenců. Dále známe konečně jeho místo narození, což je FLAMMERANS, Cote-D'or, Bourgogne Franche-Comté, které se nachází na hranici kraje Burgunského, a rovněž máme i latinský záznam o jeho křtu.

Závěrem k této problematice zazněl i názor, že rod moravských Bízů by se měl více orientovat na lokalitu Flammerans, vč. její možné návštěvy, budou-li zájemci, pokud to v budoucnu zdravotní situace jak v ČR, tak i ve Francii dovolí.

Pro vinařské obce jižní Moravy, v nichž se rod Bízů vyskytuje, je to nesmírně důležitý objev, jelikož tento rod pochází z typické vinařské lokality, kde jsou opravdu ideální půdní i klimatické podmínky (cca 220 m.n.m.) pro pěstování révy vinné.

František Janošek

Následující den byla skutečně návštěva Vrvice - opravený kostel, třípatrové vinné sklepy na Stráži a nejhlubší dojem z Vrvice si paní Jana Mugnier odnesla díky průvodci místního regionálního muzea panu Františkovi Janoškovi. Doslova řekla:

„ S takovou odbornou znalostí o místním způsobu života vrbeckých obyvatel a s takovým zaníceným výkladem jsem se ve svém životě setkala poprvé“.

Tříkrálová sbírka 2021

Vážení Vrbečáci a přátelé Vrvice, máme za sebou další Tříkrálovou sbírku. Bohužel letos roztomilí koledníci nechodili po Vašich příbytcích, ale "koledovalo" se s odstupem u kostela a pokladničky byly také v prodejních Enapa, Jednoty a na obecním úřadě. Příznám se, že jsem oproti loňskému rekordu 60.013,- Kč čekal katastrofu, ale vybralo se úžasných 29.774,- Kč! To je skvělé!

Někteří jsme poslali příspěvky i přímo na účet 66008822/0800 pod variabilním symbolem 77706300. Kdo jste to nestihli, můžete tak učinit až do 30.4.2021.

Velmi rád bych poděkoval vrbecké koordinátorce Pavle Bukovské za celkové zastřešení, holkám na úřadě za spolupráci, hrstce koledníků u kostela (málem se poprali, kdo tam bude stát), Enapu a Jednotě za umístění pokladniček a v neposlední řadě Vám, kteří jste přispěli.

Domácnosti, které měly zájem, ani letos nepřišly o tradiční nápis K + B + M 2021 na dveřích svých příbytků. Během víkendu jsme zajistili označení posvícenou křídou.

Tomáš Bítek. Váš starosta

Ahoj,

do léta roku 2014 jsem žila veselý život pubertální dívky. Ale tím rokem to taky skončilo.

Kvůli mým častým potížím mi byla doporučena návštěva odborné lékařky - což mi bylo osudné. Bylo mi sděleno, že mám v hlavě nádor, který je bohužel velmi špatně uložen. Také jsem si vyslechla, že bez určitého vyšetření nikdo nemůže vědět, o jaký typ nádoru jde.

Hlavou mi běželo: Mám rakovinu? Zemřu? Všechny tyhle otázky samozřejmě doprovázel pláč... Do pár dní jsem byla zoperována s výsledkem, že jde o nádor nezhoubný a já že jsem v pořádku. Zdání ale klame. Ještě několik dnů jsem byla v umělém spánku a můj stav po probuzení šokoval nejen mé rodiče. Probrala jsem se s neschopností samostatně dýchat, hýbat se, a dokonce ani oči jsem nemohla otočit. Prostě ležák napojen na přístroje. Několik dnů jsem se učila základním věcem, a poté následoval několikaletý pobyt v rehabilitačních ústavech. Hned od začátku jsem se vrhla do boje a bojuju

dodnes. Vypracovala jsem se k vozíku, následně chodítku, uspěla jsem u maturitní zkoušky, a nyní usiluji o studium psychologie. K němu ale potřebuji bydlet v místě školy, což nevím, jestli za těchto okolností zvládnu. Několikrát ročně absolvuji neurorehabilitaci, kde mi doporučují léčbu kmenovými buňkami. Neurorehabilitace i zákrok kmenovými buňkami ale bohužel nejsou hrazeny pojišťovnou, a jsou finančně dost náročné. Proto bych byla vděčná za každý příspěvek na mou léčbu.

Tak ráda bych zase sama chodila a myslím si, že jdu po správné cestě, jenže pouhá vůle bohužel nestačí... Budu vděčná za jakýkoli příspěvek, který pak hodlám vložit do mé rehabilitace a k návratu do normálního života.

Budete-li chtít, pomoci můžete zde, na transparentním účtu: **4213669013 / 0800.**

Budu vděčná za jakoukoli pomoc, neb věřím, že spolu to zvládneme. Děkuji nastotísíckrát.

Athiana Pazdřenková

Výstavba sociálních bytů v horní části Dědiny začala

Výstavba sociálních bytů byla zahájena v únoru letošního roku a je spolufinancována z prostředků Evropské unie prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

V rámci realizace projektu dojde k výstavbě šesti nových bytových jednotek o celkové kapacitě 9 osob. Byty budou určeny pro osoby z cílových skupin, které tímto dostanou možnost se plně zapojit do sociálního, ekonomického i kulturního života ve společnosti. Cílem projektu je snížit počet osob, které se dostávají do tíživé bytové a sociální situace, zabránit izolaci a segregaci vyloučených či ohrožených osob.

Dětská cimbálková muzika ve Vrbici

Málokdo z Vrbečáků ví, že máme v naší obci hudební talenty, které si pan Jaroslav Hasík vzal ze své dobré vůle a s dobrým úmyslem pod svá křídla. Založil tak dětskou cimbálku v seskupení devíti muzikantů společně s naší vrbeckou zpěvkou Magdalenou Grégrovou.

Ve zkušebně na CVČ Kalubáček

Předvánoční vystoupení v KD

Mile ráda je představím. 1. hlas housle – Vojtěch Janošek, Leona Hasíková, Nela Mikulicová. 2. hlas housle – Adéla Bílková, Anežka Hasíková. Cimbál – Tereza Bílková. Klarinet – Kryštof Hasík. A protože do cimbálové muziky patří basa, na kterou žádné dítě ve Vrbici zatím nehraje, ujal se prozatím výborně tohoto nástroje pan starosta Tomáš Bílek a náleží mu právem velký dík. Po nelehkém pátrání se přece jen budoucí dětský basista našel. Janík Michna se s podporou rodičů začne učit hrát na kontrabas v ZUŠ Klobouky.

V této sestavě se jim podařilo vystoupit zatím jen jednou, a to před Vánoce, kdy to bylo ještě možné. V kulturním domě hráli pro okruh těch nejbližších. Na tento předvánoční minikoncert jsem dostala pozvání. Ocenila jsem práci pana Hasíka a také muzikantů. Za krátkou dobu udělali na sobě kus práce a dokázali příjemně naladit každého, kdo se účastnil.

O dětské cimbálce se mluvilo dlouho a první rozhodný krok k tomu udělal pan Jaroslav Hasík. Pídlila jsem se, co ho vedlo k založení dětské cimbálky. Impuls mu dalo vystoupení Magdalény Grégrové (zpěv) s Terezkou Bílkovou (cimbál), které vnučko myšlenku podpořit takové krásné talenty tím, že sežene další šikovné děti a bude je rozvíjet pro společné hraní tak, aby je to bavilo. Ze své zkušenosti vím, jak je práce s dětmi náročná a pan Hasík se této roli vedoucího ujal bravurně.

Schází se od podzimu 2020 a zkouší společně muzicírování 2x týdně v hudební zkušebně centra volného času. Samozřejmě, jak jim to dovolí koronavirová situace. Při rozhovoru s některými členy mi bylo jasné, že to s nimi pan Hasík opravdu umí. Svěřili se, že dostali složku s notami a šli do toho. Při zkouškách jich nejvíce baví společná souhra, to, že hrají dohromady, protože hrát doma o samotě není taková zábava. Tak třeba nejčastější a oblíbená hláška při společném cvičení je: „Kázeň dívky“. Na zkouškách trvajících 2 – 3 hodiny zažijí legraci, panuje příjemná atmosféra a cvičí vlastně pro radost i pro kulturní vystoupení, která nikdo neví, kdy a zda budou. Tomu říkám motivace...

Oficiální název zatím nemají, teprve se zrodí.

Cimbálová muzika vystupuje v lidovém kroji. Proto děvčatům šijí kroje tři obětavě a pracovitě Vrbečanky. Jsou to paní Bohumila Bařinová, Ludmila Váľková a Jarmila Zálešáková. Chci jim touto cestou srdečně poděkovat za jejich ochotu a spolupráci.

Chtěla bych popřát naší dětské cimbálce stále nadšení a potenciál do jejich práce. Také souhru, píli, dobré vztahy a radost z hudby. Aby nás mohli potěšit svým umem při kulturních akcích ve Vrbici, jakmile nám to koronavirová situace dovolí.

Markéta Veverková, místostarostka

Kostel sv. Jiljí a manželé Nytrovi

Po rekonstrukci střechy a fasády v letech 2011 až 2013 a vlastně i při ní jsme začali zvažovat, jak se vlastně do budoucna naloží s interiérem. Původní návrh architekta Dohnala z šedesátých let byl postupně dotvářen „technickými vymoženostmi“ a „lidovou tvořivostí“ – namátkou radiátory, trubky topení, obklady stěn, neoficiální přístavba sakristie, zaslepení dveří a mohli bychom jmenovat další. Oproti domu vznikly velmi cenné počiny úprav, které zásadním způsobem ovlivnily i dnešní podobu – namátkou – lavice, strop, křížová cesta atd.

Jedno bylo jasné – i pokud by úpravy interiéru probíhaly postupně (což nakonec nešlo), je třeba postupovat podle návrhu a předem schváleného konceptu tak, aby se právě prvky „lidové tvořivosti“ odstranily a nedal se jim moc prostor, což mohla část farníků nést poněkud nelibě.

Návrh interiéru se diskutoval s několika architekty. Na přátelskou návštěvu a konzultaci dojeli na pozvání Milana Michny také věhlasní brněňští architekti Ivan Ruller († 2018) a Josef Němec. Pan architekt Němec nám zpracoval také krátký slovní návrh, jak by mohla rekonstrukce vypadat.

Čas běžel, rekonstrukci jsme konzultovali s kdekým, ale u nikoho nebylo vidět žádné nadšení, tím spíše když

se dozvěděli, že velkou část rekonstrukce chceme provést svépomocí. V roce 2016 jsme připravovali v Páláci šlechtičen Moravského zemského muzea výstavu a mimo jiné jsme se seznámili s paní Dr. Hanou Dvořákovou. Bylo naprosto nemyslitelné, abychom s ní neprobrali trable s naší dominantou a s výběrem architektů. Z ní hned vypadl nápad „dát do dohromady“ s Hanou a Milanem Nytrovy. Já jsem se jen opatrně zeptal, jestli je to ten Nytra, z těch Butů, z našeho společného ostravského rodiště. Byl jsem ujištěn, že ano (původně jsem totiž myslel, že sídlí v Ostravě a nějak jsem si nedovedl představit dělat tak složitý projekt na dálku). K prvnímu setkání Nytrových s Vrbicí došlo 14. července 2016 a od té doby jsou na Vrbici takřka domestikováni.

Pro mne osobně je pracovat s Nytrovy velkým pracovním i osobním štěstím. Vzájemný respekt, přístup k opravdovým hodnotám, skromnost, srovnání podstatného, méně podstatného a zbytečného, jejich vztah k sobě samým, k rodině – to jsou jen střípky toho, co bych mohl jmenovat či vyzdvihnout. Máme toho společně za těch pár roků dost za sebou a doufám, že ještě dost před sebou. Snad nám dovolí díky krátkému rozhovoru nahlédnout do jejich pestrého pracovního i soukromého života a třeba se i dozvíme, jak Vrbici vidí a vnímají oni.

Milane, Hanko, odkud pocházíte, co/kdo Vás dalo dohromady?

Dohromady nás dala škola, byli jsme těsně v abecedě po sobě, ale neměli jsme spolu nic, v podstatě jsme kolem sebe kroužili. Spojuje nás určitý druh napětí a jsme každý z jiného těsta a města – Milan Ostrava a Hana Uherské Hradiště. Oba dva jsme sportovali, v podstatě spolu soutěžíme, ale ne v profesi. Naše děti tvrdí, že díky tomu, že spolu spolupracujeme, se vlastně hádáme pouze v práci, ale domov, dovolená apod. se řeší v klidu.

Rodina je zjevně pro Vás to nej, co Vaše děti?

Naše tři děti nám dělají velkou radost, jsme hrdí, že máme naše zrcadla zderivovaná přes všechny předchozí generace. Navzájem se učíme jeden od druhého. Teď už je bereme spíše jako partnery než děti. Jak to bylo možné, snažili jsme je podporovat ve všech směrech.

Je těžké skloubit osobní a pracovní život?

Je to těžké a zároveň je to krásné, spíše to neoddělujeme.

Co považujete za dosud nejzajímavější práci ve Vašem profesním životě?

Nedokážeme říct, jedna práce se odvíjí od druhé. Je to motokros, jednou jedeš do kopce, musíš túrovat, pak zase z kopce, další a další kola... Je to taková skládačka, která do sebe zapadá. Největší radost a smysl naší práce nám na obcích dává to, když uživatelé (občané) naši myšlenku vezmou za svou a vznikne pozitivní odezva.

Jaký byl Váš první dojem/vjem, když jste přijeli na Vrbici?

Vždy když jsme jeli po dálnici na Bratislavu, říkali jsme si, co je to za vesnici s kostelem na kopečku – a najednou jsme stáli před tím kostelem. Objevili jsme velice specifickou vinařskou obec, kde sklepy tvoří vzácný krajinný prvek, kde kulminuje energie. Prstence sklepů, kterým dominuje kostel. Váš vztah

k místu – „my jsme to zdědili po našich předcích a je povinností se o to postarat a předat to potomkům“ je nám sympatická a byla pro nás závazkem.

Navrhovali jste dosud nějaký liturgický prostor, nebo je Vrčice Vaším prvním počinem v této oblasti?

Navrhovali jsme úpravu - pravoslavný monastyr v rodné vsi biskupa Gorazda, mého prastrýce, v Hrubé Vrčice, říká Hanka. Dále jsme navrhovali kapličku v Hodicích, která se zatím nerealizovala.

Jaký architektonický styl máte nejraději?

Otázka zařazení je spíš teoretická, historická a kunsthistorická. Snažíme pracovat s místem a kontextem a v neposlední řadě s osobností zadavatele.

Milane, byl jsi členem kapely Buty. Jak dlouho jsi v ní působil a jaké jsou/byly Tvé další hudební projekty?

25 let, po téměř 20 letech se snažíme znovu rozehýbat kapelu Laputa složenou členy kapel Buty a Narvan. Předtím to byl Progres 2, AG Flek a Vlasta Redl, tam jsme se seznámili s Radkem Pastrňákem. Poslední dobou hostují na koncertech a nahrávkách Mňága a Žďorb. Mám za sebou i scénickou hudbu pro divadla a filmy. Zároveň si dovoluji vyhrožovat, že to hlavní teprve přijde!

Velkou atmosféru tvoří dlažba a kamenné prvky v kostele. Výběr byl náročný, nakonec jsme se vrátili k vašemu prvnímu návrhu – Bračský vápenc. Jak jsi, Hanko, vnímala naši

společnou cestu na Brač ve složení farář, starosta a Ty?

Ačkoliv jsem si z ní měla obavy, byla výborná. Za dva dny jsme se stihli seznámit se starostou Selce, farářem a ředitelem školy a navázat kontakt s výbornými kameníky.

Vím, že rádi cestujete, můžete něco doporučit a proč?

Zaměříme se tedy na liturgické stavby a můžeme se vydat jakýmkoliv směrem.

Na západ - doporučili bychom začít v Kutné Hoře (chrám sv. Barbory) a pokračovat směrem ke kapli Ron Champ – Francie. Po cestě přes nás a Německo je spousta neuvěřitelných staveb a výčet by byl velmi obsáhlý. Dá se pokračovat do Španělska a Portugalska.

Citová záležitost z pohledu moderní architektury je pro nás Holandsko.

Pak cesta na jih – Itálie úplně celá.

Zajímavé jsou také dřevěné kostelíky na východním Slovensku.

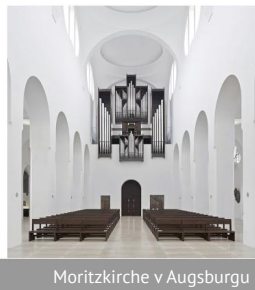
Další zajímavou kapitolou je Sedmihradsko v Rumunsku.

To máte program na několik let.

Hlavní rešerši pro interiér kostela sv. Jiljí byl Moritzkirche v Augsburgu, ale vrbecký kostel má své genius loci. Základem byly dřevěný strop, křížová cesta Stana Markoviče, varhany a sochy Břetislava Kafky jako protíváha křížové cesty.

Jaké jsou souvztahnosti v kostele, principy nebo hra s čísly a jejich symbolika – to by mohlo být téma dalšího článku v létě. Děkuji tedy za příjemný rozhovor a těším se na další.

Tomáš Bělek. Váš starosta

Moritzkirche v Augsburgu

Svíčkovník

Říkáte si, co se pod tímto takřka pohádkovým názvem skrývá? Nejmenuje se to, co se chce popsat, jinak? Takto se tomu začalo říkat už v době příprav. Vrbecký svíčkovník je pokladnička a stojan na svíčky nově umístěn ve vstupu kostela (tzv. žebračce). Návrh svíčkovníku vytvořili manželé Nytrovi, samotné realizace se zhostil kovářský mistr Milan Michna.

Náš kostel by měl být denně alespoň v těchto prostorech k dispozici k zastavení se, zamýšlení, nebo individuální modlitbě. Pro tyto účely je k dispozici krásná modlitba, posudte sami.

Modlitba při zapálení svíčky v kostele:

Pane, tato svíčka, kterou zde zapalují, má být světlem, kterým mě osvětlíš v mých těžkostech a rozhodnutích.

Řež je to oheň, kterým ve mně spálíš ošechnu pýchu, ošechen egoismus a ošechnu nepravost, kterým zahřeješ mé srdce a naučíš mě mít rád druhé lidi.

Pane, nemůžu dlouho pobývat v tvém chrámu. Ale tím, že tady hoří má svíčka, zůstává tu i kousek mne samotného, který bych ti chtěl darovat. Pomoz mi, aby má modlitba pokračovala i při práci a jednání tohoto dne. Amen.

Plánovaná oprava hřbitova

Konečně můžeme všem sdělit radostnou novinu. Obci Vrbsice se podařilo získat dotaci na pořízení materiálu k opravě chodníků na vrbeckém hřbitově, a to u Státního zemědělského intervenčního fondu prostřednictvím MAS Hustopečsko. V letních měsících by mělo dojít k postupné výměně dlažby, částí obrubníků a k dalším drobným úpravám na hřbitově. Současně také umístíme více lamp osvětlení a po dohodě s panem farářem bychom rádi

nainstalovali ozvučení, které by se využívalo při pohřbech. Tento projekt považuji za velmi podstatný pro naši obec – to, jak se staráme o místo, kde odpočívají naši předkové, vypovídá o nás samotných i naší obci. Dáváme tímto i dobrý příklad našim dětem a vnoučatům.

Děkuji všem, kteří se spolupodíleli na přípravě projektu. Přejme si, ať se dílo daří.

Tomáš Bílek, Váš starosta

Kříže na Vrbsici

Již v loňském roce jsme začali plánovat postupnou opravu jednotlivých křížů – a že jich je – celkem čtrnáct. O pár z nich se starají rodiny a některé jsou bohužel v žalostném stavu.

Rukou Jaroslava Hasíka se podařilo opravit kříž u kostela – je na něm sice letopočet 1956, ale víme, že řezba byla vytvořena v osmdesátých letech rukou Jožky Zahradníka - autora vrbeckého betlému v kostele.

Dále jsme podali žádost o dotaci k Jihomoravskému kraji na opravu kříže, který nechali vystavět v roce 1920 manželé Mainclövi – je umístěný vedle fary. Krásný kamenný kříž je z vápence a základna je z pískovce, bohužel je dnes kámen zvětralý a posetý mechy a lišejníky. Kovové tělo Krista je zašlé a napadeno korozi, okolní výsadba je přerostlá a díky ní většina z nás neví,

Mainclův kříž

že se tam něco tak nádherného nachází. Doufám, že dotace vyjde a podaří se jej dát do pořádku.

Díky Jožkovi Bukovskému se podařilo zajistit kvalitní dubové dřevo, které bude sloužit na postupnou opravu většiny dřevěných křížů. Je to spíše záležitost následujících let, ale již nyní je potřeba se na to materiálově připravit.

Pokud chodíte na procházky do Hájku, určitě jste si všimli, že byl z dubu sundán obraz Panny Marie. Má svědčit o nešťastné události a jak obraz, tak konstrukce jsou již ve špatném stavu. Obraz předáme k odborné restauraci a fixaci a umístíme jej zpět, ať nám oblíbený cíl našich vycházek zase dělá radost.

Tomáš Bilek, Váš starosta

Obrázek na dubu
v Hájku

Kříž u kostela

Pomník Rudé armády

Na Vrbcici jsou tři památkově chráněné objekty – boží muka u Kaple sv. Anny, socha sv. Aloise v parku pod školou a pomník Rudé armády na Stráži – ano pomník nikoliv památník, takto to uvádí památkový katalog. Pod památkovou ochranu byl registrován v roce 1953 a památkový katalog jej popisuje takto:

Anotace: „Zděný jehlan upomíná na těžké boje při osvobození obce Rudou armádou (padlo zde 32 vojáků a několik místních občanů). Pomník je významnou památkou na nedávné dějiny Evropy a dominantou okolí.“

Popis: „Na volném prostranství u hřbitova na vrcholu kopce Stráže se tyčí monumentální čtyřhranný pylon ukončený jehlancem, přístupný šesti stupni schodiště ze všech čtyř stran. Na čelní straně jsou na schodišťových stupních od spodu vyryty letopočty: 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945. Pylon je kamenný s betonovými nárožními a na všech stranách ve spodní i horní části jsou nápisové desky. Spodní desky jsou obdélné z leštěné žuly, v horní třetině reliéfní nápis a těsně pod vrcholem oválná destička. Na čelní straně je žulová deska obdélná deska s vyrytým státním znakem a majuskulním textem: NA PAMĚŤ OSVOBOZENÍ NAŠÍ OBCE/RUDOOU ARMÁDOU 14. DUBNA 1945/ ZBUDOVALI VDĚČNÍ OBCANÉ. V horní části je reliéfní nápis PRAVDA VÍTĚZÍ a nad ní těsně pod jehlancem v oválné destičce: ČSA. Na straně od hřbitova je obdélná deska s trnovou korunou a textem: VY KTERĚ JSTE SE/SVOBODY NEDOČKALI/NECHŤ VÁM VĚČNĚ SVÍTÍ/SVĚTLO

SVOBODY. Nad ní dvouřádkový reliéfní text: MILOVATI BUDEŠ / BLIŽNÍHO SVĚHO a v oválné destičce GB. Pohledově vlevo je v obdélné desce reliéfní text: BUDE-LI/KAŽDÝ/Z NÁS Z/KAMENE/JE CELÝ/NÁROD/Z KVÁDRŮ. Na ním dvouřádkový nápis VE SVORNOSTI/ SÍLA a v oválné destičce: USA Na poslední straně směrem do kraje - k Čejkovcům – je obdélné desce vyryt znak tehdejšího Svazu sovětských socialistických republik a pod ním text: MY KRVÍ PLATILI ZA VAŠI SVOBODU/VAŽTE SI // ZA 32 HRDINNĚ PADLÝCH/RUDOARMĚJČŮ SSSR. Reliéfní nápis zní: VĚRNÍ / ŽŮSTANEME a v oválné destičce je SSSR. Materiál: kámen, beton, žula.“

Jen dodejme, že pomník vznikl rukou bratří Michnů (František a Josef) a byl slavnostně odhalen v roce 1947.

Už několikrát jsme byli horlivými aktivisty upozorňováni, že se má opravit nebo dokonce upravit to či ono. Jejich představa byla vzít kolečka s betonem a jít do toho, což opravdu nejde. Díky tomu, že je objekt památkově chráněn, musí být oprava realizovaná osobou s příslušnými oprávněními a hlavně zkušenostmi. V letošním roce jsme zažádali o dotaci prostřednictvím ORP Hustopeče k Ministerstvu kultury. Doufejme, že budeme úspěšní a v létě se pomník obstará lešením a citlivě se pod dohledem památkářů opraví. Važme si toho, co pro nás naši předkové udělali. Je naší povinností se o tyto hodnotné věci starat a přenechat je v dobrém stavu těm, co přijdou po nás.

Tomáš Bilek, Váš starosta

POVÍDÁNÍ O ŽIVÝCH PŘENOSECH MŠÍ SVATÝCH

Panu Radku Bukovskému jsme položili několik otázek, abychom poznali zázemí živých přenosů:

Koho napadlo přenášet mše svaté? Nebo kdo Tě oslovil, abys řídil přenosy?

Za to, že probíhají živé přenosy mše svaté i z vrbeckého kostela, můžeme poděkovat hlavně Tomášům – starostovi Tomášovi, že přišel s touto myšlenkou a dotazem, co by pro to bylo potřeba, aby se mše svatá mohla živě přenášet např. na YouTube a otci Tomášovi.

Jak je náročná příprava na přenos nedělní mše? Kde jsi získal zkušenosti s natáčením, střiháním, sdílením...?

Shodu okolností a prozíravosti při rekonstrukci kostela byly hlavní podmínky, bez kterých by živé vysílání nemohlo být

realizováno, pro tuto možnost ve vrbeckém kostele připraveny – připojení k internetu, rozvody počítačové sítě a rozvody ozvučení.

Začal jsem se tedy zajímat, jak by to bylo možné provést. Mám zkušenosti z instalací bezpečnostních kamer, ale ty nejsou pro takový účel použít a nebo jen omezené, protože dochází k časovému zpoždění mezi různými zdroji obrazu a zvuku. Další možnost je použití web kamer nebo mobilů, což dnes zná spousta rodičů dětí školou povinných, které to využívají pro distanční výuku. I tohle ale nebyla ta správná možnost, protože tyto kamery jsou dělány jen na malou vzdálenost snímaného prostoru a bez možnosti přibližování. Profesionální technika, kterou znám z instalací pro větší kongresové sály, je drahá a složitá, ale pro snímání videa je dnes možné použít digitální videokameru nebo fotoaparát.

Jak ale takové video z kamery dostat do živého vysílání snadno přístupného všem? Jako řešení se nabízel streamovací převodník, který používají hlavně počítačováí hráči pro přenos nebo záznam svých her. Ten se připojí do počítače, ve kterém se pomocí speciálního softwaru provede propojení na YouTube kanál.

Redukcí, kombinací a testováním jednotlivých možností, odkoukaných i jinde, se nám tak podařilo dát dohromady amatérský koncept živého vysílání.

Jak je přenos náročný po technické stránce - kolik je potřeba kamer, mikrofónů....?

Abyste pro Vás přenos mše svaté nebyl jen jednotvárný obraz, používáme jednu kameru zapůjčenou obcí, která umožňuje optické přiblížení, takže můžete každou neděli detailně sledovat otce Tomáše, případně jáhna Františka.

Další kameru pro prostřih na jiný obraz a jiné připravené obrázky nebo sdělení.

Střih nebo prolínání jednotlivých obrázků se provádí na počítači, kde se také přidává zvuk z mikrofónů ozvučení kostela.

Mimo to je třeba kontrolovat připojení k internetu, připojení k vysílacímu kanálu na YouTube a jestli přenos skutečně běží, abyste ho mohli sledovat. To všechno jeden člověk sám nezvládne a proto velice děkuji svým spolupracovníkům Tomášovi a Alešovi.

Až při této zkušenosti s živým přenosem, jsem si naplno uvědomil, proč na konci každého filmu nebo přenosu jsou tak dlouhé seznamy účastníků lidí. Týká se to samozřejmě nejen techniky přenosu (kameramani, zvukaři, střihači...), ale i dalších profesí, úklid a příprava kostela, zpěv, varhany, ministranti, celebranti mše svaté...

Ze začátku to vypadalo, že vysílání se bude jen chvíli a pak se život zase vrátí do normálních kolejí, ale

čas zatím ukazuje jinak. A díky Vám, kteří sledujete živé vysílání mší svatých, budeme dále pokračovat a také se snažit zlepšit technické provedení našeho amatérského konceptu. S nadějí, že brzy to nebude už živé vysílání, ale skutečně živé setkání na mši.

BOŽÍ HROB

Rekonstrukce a restaurátorské práce Božího hrobu se pomalu chýlí ke konci. Již jsme Vás informovali, že Boží hrob nám byl věnován z kláštera Porta Coeli a jedná se o secesní dílo napsané z přelomu 19. a 20. století.

Po dlouhých zvažováních, několika schůzkách a konzultacích s odborníky bylo rozhodnuto, že dojde k restaurování v plném rozsahu. Náš kostel díky tomu

získá další jedinečný a podstatný prvek a velikonoční obřady získají další rozměr.

Na restaurování Božího hrobu otec Tomáš vyhlásí sbírku, kdo však chcete přispět již dnes, můžete k této účelům také využít sbírkový účet určený na obnovu interiéru – tedy **123-1997910237/0100**. Děkujeme za jakýkoliv dar.

V dílně Jaroslava a Dušana Hasíkových

Mysleme ekologicky, budme zodpovědní

Zdroj: www.ekolamp.cz

Mnozí z nás považují pojmy jako ekologie, společenská odpovědnost, nebo ochrana životního prostředí za něco moderního a libového, s čím přicházejí eko-nadšenci v posledních letech.

Jde však o velký omyl, ochranou přírody se lidé začali zabývat už v průběhu 19. století, sice nepoužívali termíny „ekologie“ a „společenská odpovědnost“, ale již tehdy si uvědomovali, že se krajina v Česku v průběhu staletí hodně změnila a v důsledku lidské činnosti na mnoha místech i značně poškodila.

Osvícení šlechtici proto začali na svých panstvích zřizovat přírodní rezervace, kde bylo zakázáno hospodařit a obdělávat půdu. Nejstarším chráněným územím v Česku a zároveň i nejstarším přírodní rezervací v Evropě je Zofínský prales, který byl vyhlášen již roku 1838 na panství Buquoyů.

V dnešní době si už nevystačíme jen s vyhlásováním chráněných území, je potřeba dělat víc. Firmy při svém provozu přemýšlejí, jak ušetřit energii, nejen z důvodu ekonomických, ale také proto, aby šetřily ubývající přírodní zdroje. V kancelářích svítí úsporné světelné zdroje, budovy dostaly zateplení, řada firemních materiálů zůstává jen v elektronické podobě, tiskneme jen to, co je opravdu důležité.

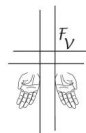
Stejně odpovědně se chovají i města a obce. Reaktivují zanedbané plochy, ze svých rozpočtů přispívají na zachování linkových autobusů a vlaků, nahradily veřejné osvětlení za úspornější světla, podporují místní firmy, motivují spoluobčany k důslednému třídění odpadů. Recyklace může pro obec znamenat důležitou úsporu. Zatímco netříděný odpad musí obec předat specializované firmě, která si nechá za jeho likvidaci dobře zaplatit, zpětný odběr elektrozařízení nabízejí kolektivní systémy zcela zdarma.

Zpětný odběr vysloužilých elektrozařízení a jejich následná recyklace se vyplácí hned dvakrát: umožňují totiž opětovně využít materiály a šetří přírodní zdroje. Druhotné suroviny získané z recyklace jsou levnější než nová těžba. Navíc recyklace zamezí úniku škodlivých látek (například rtuti ze zářivek) do přírody.

Zpětný odběr světelných zdrojů i dalších elektrozařízení pro naši obec zajišťuje kolektivní systém EKOLAMP, který v České republice vytváří hustou síť sběrných míst, zajišťuje přepravu sběrných nádob do recyklačních firem i samotnou recyklaci. Díky tomu ušetří Vrbsice finanční prostředky, které bychom jinak museli utratit na likvidaci nebezpečných odpadů.

Farnost Vrbovec

Slavení Velikonoc pouze on-line z Vrbovice

Zelený čtvrtek – 18:00

Velký pátek – 15:00

Bílá sobota – 20:00

Neděle velikonoční – 9:30 – žehnání
velikonočních pokrmů na konci mše svaté

Pondělí velikonoční – 9:30

Zveme Vás...

(pokud nám to epidemiologická situace dovolí)

8.5.2021 – pěší pouť do Žarošic,
odchod v 8 hodin od fary z Kobylí

6.6.2021 v 10:00 – Slavnost Těla a Krve
Páně

22.8.2021 v 8:00 – hodová mše svatá

Přenos on-line bohoslužby z kostela sv. Jiljí na Vrbovec můžete sledovat každou neděli v 9:30 hodin na webu farnosti www.bokovka.info nebo na YouTube kanálu Farnosti Bořetice, Kobylí a Vrbovec.

Velikonoce jsou svátky naděje

Nejižnějším místem Afriky je mys Dobré naděje. Na mapě se objevil v 15. století, když k němu doplul portugalský mořeplavec Bartolomeo Diaz. Ten ho však nazval mysem Bouří na základě bouře, která ho zde zastihla. Nikdo z mořeplavců nevěděl, co leží za tímto nebezpečným místem, protože žádná loď, která se snažila tento mys obepnout, se nevrátila zpět. To se však podařilo až dalšímu portugalskému mořeplavci Vasco de Gamovi, který touto cestou jako první doplul až do Indie. Král Jan II. Portugalský přejmenoval mys Bouří na mys Dobré naděje, protože otevíral cestu k bohatství na východ.

Před 10 lety, když mi bylo 35 let, jsem onemocněl rakovinou mízních uzlin. Nemoc přišla jako blesk z čistého nebe, i když podle sdělení lékařů byla nemoc v pokročilém stádiu, včetně nálezů na plicích. Proto mi bylo naplánováno 8 chemoterapií; tři dny v nemocnici na kapačkách, tři týdny doma. Díky tomu, že pocházím z Brna, nemusel jsem dojíždět zpět na faru do Třeště, ale mohl jsem být u rodičů. Na 10 měsíců jsem opustil působení v Třešti, i když nakonec k vyléčení muselo stačit 6 chemoterapií kvůli špatnému krevnímu obrazu. Se svými farníky jsem byl stále ve spojení. Jako kněz i mladý člověk jsem si pokládal otázku: „Proč Bože, proč zrovna já?“ Odpověď jsem nedostal hned, ale po kapačkách mi Bůh odhaloval smysl. Můj život se ocitl v jednom okamžiku jako lodička v bouři

a později jsem věděl, že v ní nejsem sám. Co mi pomohlo, abych to zvládl? Velikou pomocí pro mě byla víra, která byla nemocí vyzkoušena, jestli je opravdová. Často jsem si připomínal slova Ježíšova, která řekl svým apoštolům: „Nebojte se, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“ a velmi mi pomáhala slova žalmu 23 „I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou“. Vsadil jsem na tato slova, která se stala pro mě jistotou a kotvou v mé bouři. Dále to byli nejen lidé ve farnostech, ale i moji přátelé, kteří se modlili za mé uzdravení. Na vlastní kůži jsem cítil sílu těchto modliteb a jsem si jistý, že díky tomu jsem vydržel i nepříjemné chvíle. Mohu vám říci, že jsem si sáhl na dno, ale díky této duchovní a lidské podpoře jsem to zvládl. Tato nemoc mi pomohla rozpoznat, co je v mém životě důležité a co ne, a zároveň jsem objevil dar Boha doprovázet lidi v podobné situaci.

Proč vám o tom všem píši? Chci, abychom si uvědomili, že všichni jsme teď na jedné lodi a kolem nás je bouře, ze které máme strach a nevidíme její konec. Proto je potřeba se vzájemně povzbuzovat a podporovat. Hlavně mějme naději, že to jednou skončí. Každá zkouška v životě nás může posílit a posunout dál. Neztrácejme, prosím, čas a energii tím, že se budeme zabývat jen věcmi, které nemůžeme dělat a změnit, ale zabývájme se i tím,

co je možné a zdokonalujeme se v tom. Radujme se z maličkostí, které nám přináší každodenní život. Víím, že pro některé z vás je tato doba velmi náročná. Pokud by někdo potřeboval vyslechnout, ať se nebojí zavolat mi na mobil 732 648 467 a domluvíme se. Taktéž nabízím duchovní pomoc v podobě modlitby. Stačí, když mi napíšete svůj úmysl na můj email cahat@post.cz nebo sms. Ve čtvrtek večer v kostele v Kobylí při adoraci od 19:00 do 19:30 hodin a v pátek při večerní mši svaté v 18 hodin v Kobylí, která je pravidelně sloužena za farníky, se budu za vaše úmysly modlit. Nebojte se přijít do kostela a v tichosti se připojit. Jsem tu knězem pro vás všechny.

Zanedlouho budeme slavit Velikonoce, svátky, kdy si křesťané připomínají Ježíšovu oběť na kříži a slaví jeho zmrtvýchvstání. Ježíš svým slovem, svými činy a celou svou osobou nám ukázal, jak si váží každého člověka. Ujistuje nás, že Boží milosrdenství je větší než jakékoliv zlo a že dobro zvítězí nad zlem a poslední slovo má Bůh. Před zmrtvýchvstáním Ježíše byla smrt „mysem Bouří“, konečnou stanicí, která byla nepřekonatelná. Nikdo netušil, dokud Ježíš nevstal z mrtvých, co je nebo spíše kdo na nás čeká za branou smrti, že je to milující Bůh. Ježíš vzkříšený nám otevřel cestu do věčnosti, do nebe. Přejí vám pozehané Velikonoce, naplněné novou nadějí, kterou nám dává zmrtvýchvstalý Kristus.

P. Tomáš Čaha

Zveme nejen rodiny s dětmi na Putování od křížku ke křížku v Bořeticích. Poslední dobou většinu času trávíme doma a díky této aktivitě můžete udělat něco dobrého pro své tělo a ducha. Putování je jak pro malé, tak i pro velké a začíná u hlavního kříže před kostelem sv. Anny v Bořeticích. Zde si vyzvednete z folie kartičku s luštěnkou a mapkou, na které jsou vyznačeny místa, kde se nachází 11 křížů. U každého kříže je kartička se zamyšlením pro dospělé a úkolem pro děti, proto na cestu si s sebou nezapomeňte vzít něco na psaní, abyste se mohli zapojit do luštění tajenky. Tato aktivita trvá do konce dubna. Více informací najdete na www.bokovka.info. Přejí všem příjemné a úspěšné putování.

P. Tomáš Čaha

Poděkování kostelníkům

V neděli 3.1.2021 na konci mše svaté jsme v kostele poděkovali za 12letou kostelnickou službu manželům Janovi a Veronice Kachyňovým. Všichni jsme potleskem vyjádřili naši vděčnost za jejich nasazení a službu pro farnost. Na poděkování jsme jim předali dárky od brněnského otce biskupa Vojtěcha Cikrleho a od nás farníků. Za obec se přidal s děkováním i pan starosta Tomáš Bílek. Službu kostelníků po nich převzali František Marek, Emilie Michnová a Renata Ostřížková, na které se můžete obracet.

Nový farní zpravodaj BOKOVINY

V neděli 21. února 2021 spatřil světlo světa nový zpravodaj farnosti Bořetice, Kobylí a Vrbice. Přemýšlel jsem, jakým způsobem více stmelit všechny tři farnosti a jak být s vámi v kontaktu v této nelehké době. Protože mám velmi dobrou zkušenost s vydáváním farního časopisu z minulých farností v Třešti, rozhodl jsem se pro to i u vás. BOKOVINY budou sloužit jako zdroj informací, pozvánek a věřím, že vás povzbudí v životě. I děti zde najdou své okénko a nějaký vtíp pro zasmání. Mezi farníky jsem našel ochotné spolupracovníky,

kteří mi slíbili pomáhat. Plánuji, že zpravodaj bude vycházet čtyřikrát do roka. První číslo si lze už přečíst a stáhnout z farních stránek www.bokovka.info. Další vyjde začátkem června. Kdo by měl zájem o pravidelné odebrání, ať se napíše v kostele do příslušného archu nebo nám dejte vědět na email: redakce.bokovka@seznam.cz, abychom přibližně věděli, kolik kusů máme vytisknout.

P. Tomáš Čaha

Mateřská škola

Online výuka pro rodiče

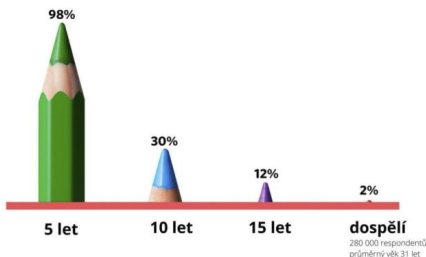
Tento nadpis má s trochou nadsázky upozornit, že nejen děti jsou v této době odkázané pro získávání vzdělání a nových poznatků na online výuku přes počítače. Stejně tak i pedagogové se účastní různých vzdělávacích webinářů s odborníky na různá aktuální témata. A 18. února si mohli vyzkoušet i rodiče, jaké to je, být připojený online přes PC na vzdělávacím webináři s ostatními a paní lektorkou. Tuto nabídku jsme získali přes projekt MAP Hustopečsko. Název semináře zněl: **Vaše dítě jako tvůrce v digitálním světě.**

Kdo čekal varování před škodlivým vlivem elektroniky na naše děti, ten byl na omylu. Paní lektorka Veronika Šancová je naopak velmi zvěhlá ve využívání počítače a nejrůznějších aplikací. Není odpůrkyní těchto vymožeností moderní doby, ale naopak zastánce. A to v nejlepší slova smyslu.

Pokud považujeme počítačovou techniku se vším, co nám nabízí, za svého nepřitele, pak zákonitě máme pocit, že naše děti jsou při jejím používání v ohrožení. Cílem přednášky bylo, abychom se i my dospělí „skamarádili“ s počítačem, jako s možností kreativního využití.

Jestliže naše děti kritizujeme, pak bychom měli vědět konkrétně „za co“ a umět jim nabídnout jinou, přijatelnou možnost, jak trávit volný čas. Paní Šancová má s tímto bohaté zkušenosti, protože sama vede spolek Prototypci, z.s., v jehož stanovách si předsevzali přispět k šíření moderních vzdělávacích trendů založených na rozvoji podnikavosti, kreativity a digitálních kompetencí.

Zarážející informací byl graf znázorňující v procentech míru kreativity v určitém věku.

Vyplývá z něho, že nejvíce kreativní jsou děti v předškolním věku a jak jim přibývá povinností, ztrácí se schopnost a chuť tvořit a zkoumat nové věci. A my dospělí musíme přiznat, že jsme v podstatě jen konzumenti s pouhými dvěma procenty schopnosti být kreativní.

Generace dnešních dětí se narodila do reality, kde nejsou hranice života „bez mobilu / s mobilem“, „bez počítače / s počítačem“. Proto nemůžeme pochopit, co nám, dospělým pořád tak vadí. Pokud naše děti chtějí trávit volný čas na svých PC, je na rodičích, aby se zajímali, jaké zájmy na nich děti rozvíjejí a najít takové aplikace, které mohou být přínosné.

Hana Sedláčková, učitelka MŠ

Masopustní karneval

Ve středu 17. 2. bylo v naší školčice opravdu veselo, a to z jednoho prostého důvodu, uspořádali jsme si „Masopustní karneval“.

V tento den se naše školka proměnila v pohádkovou říši plnou zvířátek, princezen, čarodějí a dalších krásných masek. Pro děti byl připraven pestrý program, který nejprve začal fotografováním a tradiční přípravou tvarohových koblížků. Dále v něm nechybělo představení jednotlivých masek, různé druhy soutěží i nějaké diskotekové tanečky. Na úplný závěr karnevalu si všechny děti vylosovaly tombolu v podobě malého dárečku.

Masopustní veselí jsme si užili a celé dopoledne uteklo jako voda.

Marta Klivková, učitelka, MŠ

V Česku přibývá obézních dětí, pomoc jim chce projekt Děti na startu

Obltoustlé dítě? Mnoho dospělých nad tím může mávnout rukou v přesvědčení, že děti z toho přece vyrostou. Na to ale nelze spoléhat, pokud nezmění své stravovací návyky. Nemá smysl řešit s dítětem školního věku, že má nadváhu a potřebuje zhubnout. Jednak je to nebezpečné, protože obzvláště u děvčat to může vést až k různým poruchám příjmu potravy, a jednak je potřeba k tomu přistupovat komplexně. Jde o změnu stravovacích návyků celé rodiny, ne o jednorázovou dietu, aby dítě zhublo. Podle průzkumů trpí nadváhou každé čtvrté dítě, obezitou každé sedmé a monstrózní obezitou čtyři ze sta dětí. Posuzovat dětskou hmotnost by měl především lékař na pravidelných kontrolách, u dětí se totiž nadváha určuje jinak než u dospělých. Problém dětské obezity souvisí s celou škálou zdravotních problémů, podobně jako u dospělých. Navíc u dětí může mít obezita ještě horší dopady, protože jejich organismus se teprve vyvíjí. Příkladem je negativní vliv na pohybový aparát, kdy nadváha zatěžuje kostru a klouby a může dojít ke špatnému držení těla. Nadváha či obezita může způsobit rozvoj cukrovky, vysoký tlak a vysoký cholesterol, problémy s trávicím systémem, mnohdy je viníkem kožních problémů, ekzémů, akné, strií aj. Výživová poradkyně poukazuje na to, že přístup mnohých rodičů je nezodpovědný. „Bohužel to především rodiče neřeší tak často, jak by bylo potřeba. Nad stravovacími chybami přitom nemusíme dlouho

bádat. Děti mají jednak stále méně pohybu, a když se k tomu přidají sladkosti, rychlá občerstvení, sladké nápoje, je to začátek bludného kruhu. Důležité je změnit návyky celé rodiny. Nelze, aby dítě jedlo „dietně“ a u stejného stolu si ostatní dopřávali. Samozřejmě jde o postupný přechod, obzvláště u dětí nelze nic lámat přes koleno. I dítě musí pochopit, že nejde o dietu, ale o změnu stravovacích návyků. I zdravá jídla lze samozřejmě připravit tak, aby dětem chutnala, aby se jim na talíři líbila. Jedině změnou stravovacích návyků lze dosáhnout toho, že se dítě postupně dostane na správnou hmotnost přiměřenou svému věku a výšce, ale i to, že nebude v budoucnu trvale řešit věčný koloběh nadváhy a diety.“

Co vše výživa ovlivňuje?

- sportovní výkon
- myšlení a schopnost soustředění
- energii po zbytek dne
- náladu a zdraví
- fyziologický a neurologický vývoj

Strava by měla být pestrá (ovoce, zelenina, mléčné výrobky, maso, ryby, luštěniny, obiloviny), čerstvá, složená ze všech potřebných živin bez zbytečných cukrů, s omezením soli a bez zbytečných konzervantů a barviv.

Pitný režim čistá voda, voda s ovocem, bylinkami, ovocné a bylinkové čaje (nepřislažované), 100% ovocné koncentráty. Role rodiče při stravování dětí je zcela zásadní. Rodiče by měli jít příkladem, nenutit děti do jídla, nabízet neznámé potraviny opakovaně, společně stolovat.

Děti na startu je úspěšný celorepublikový projekt všeobecně pohybové přípravy, do něhož se za 8 let jeho trvání zapojilo 254 středisek ve všech krajích a přes 10 000 dětí ve věku od 4 do 9 let. Projekt je zaměřený na rozvoj základní pohybové motoriky,

koordinace, obratnosti, rychlosti a síly. Kurzy probíhají pod vedením odborně vyškolených trenérů a instruktorů ve školách, družinách a kroužcích jako součást vyučování nebo po vyučování v mateřských školách v rámci pohybových aktivit v tělocvičnách, sportovních halách, sokolovnách, sportovních klubech, oddílech či fitness centrech.

*Zdroj: Informatorium 3-8.
částečně upravena Markéta Směčková, vedoucí ŠJ*

Práce by měla být radost

Všichni jsme určitě zažili, jak je dítě na sebe pyšné, když může pomáhat rodičům, prarodičům. Vychovat dítě tak, aby pro ně byla práce radostí je jeden z největších darů, jaký můžete dítěti dát. Všichni prostě musíme v životě pracovat, a naučí-li se dítě pracovat rádo, a nejen z povinnosti, nebo dokonce z „donucení“, bude mít spokojenější a klidnější život.

Už děti od dvou let mohou pomáhat v kuchyni, sice je po nich pěkný nepořádek, ale dopřejeme jim vlastní aktivitu. Nikdy neříkejte, že je na to dítě ještě malé, že to nedokáže. Pracovní činnosti

přizpůsobte věku dítěte. Mnohdy dítě dokáže víc, než jste čekali.

V naší mateřské škole máme bylinkovou zahradu, kde děti sází bylinky, okopávají je.

Na zahradě jsme trhali pampelišky a připravovali z nich med. Máme ponky, kde mají děti opravdové nářadí. Na podzim pomáhají shrabovat listí a v zimě sníh (to je baví nejvíce).

Při činnostech ve třídě si děti samy připravují pomůcky k činnostem. Připravují si mimo jiné zeleninové a ovocné saláty, vyrábějí svatomartinské rohlíčky, koblíčky. Pamatují na květiny, které

zalévají i na rybičku, o kterou se starají. Když se něco vylije, nebo spadne pod stůl, vědí, kde najdou hadřík, mop, smetáček s lopatkou.

Za vykonanou práci je důležitá pochvala a ocenění. Pokud se něco nepovede, je potřeba dítě povzbudit, nikdo není dokonalý. V současné době jsme spoustu aktivit a činností nestihli. Pevně věřím, že se vše vrátí a stihneme zasadit i rostlinky do bylinkové zahrady.

Příprava těsta na koblíčky

Ochutnávka vanilkových rohlíčků

*zpracovala
Jana Kadlecová, ředitelka MŠ*

***Ve vrbecké školce
se rozhodně nenudíme!***

Dýňobraní

Vaříme

Hrajeme si na rakety

Bobujeme ve vývoze

Shrabujeme sniž

Pracujeme se dřevem

Distanční vzdělávání v mateřské škole

V souladu s ustanovením § 184a školského zákona, pokud z důvodu krizového opatření vyhlášeného podle krizového zákona, nebo z důvodu nařízení mimořádného opatření podle zvláštního zákona, anebo z důvodu nařízení karantény podle zákona o ochraně veřejného zdraví není možná osobní přítomnost většiny dětí, pro které je předškolní vzdělávání povinné, je stanovena:

- Povinnost mateřské školy je zajistit vzdělávání distančním způsobem pro děti, pro které je předškolní vzdělávání povinné.
- Povinnost dětí, pro které je vzdělávání povinné, se tímto způsobem vzdělávat.

Od 1. 3. 2021 byla uzavřena na základě rozhodnutí vlády ČR i naše mateřská škola, a opět, jako na jaře 2020, začalo distanční vzdělávání. Paní učitelky při plánování vychází ze Školního vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání s názvem „Duhovce cestičkou“ a v souladu s požadavky RVP PV. Rodiče obdrželi na emaily webové stránky, které mohou využít při práci s dětmi, jsou zde náměty,

báseňky i online distanční výuka s logopedickými, paměťovými úkoly, zrakovým vnímáním. Distanční vzdělávání by mělo rozvíjet vědomosti, schopnosti i znalosti dětí v určitých oblastech (předčtenářská, předmatematická, přírodní gramotnost, jemná i hrubá motorika, grafomotorika apod.) Paní učitelky dětem doručily pracovní listy, výtvarný materiál, náměty na pracovní činnosti.

Pracovní listy po návratu do mateřské školy musí rodič odevzdat paní učitelkám. Je to opravdu jeho povinnost. Velmi nás osobně těší aktivní přístup některých rodičů zasláním fotografií z jejich činností z domácího prostředí. Je to nejen úžasná zpětná vazba, ale i velké pohazení na srdci, protože nám všem děti opravdu cházejí.

zpracovala Jana Kudrlecová, ředitelka MŠ

*Přejeme vám krásné a slunné velikonoční dny,
všem pevně zdraví
a společně se s vámi bude těšit na brzké setkání
kolktiv mateřské školy.*

Meteostanice Vrbičice - počasí o Velikonocích

	2016		2017		2018		2019		2020	
	neděle	pondělí	neděle	pondělí	neděle	pondělí	neděle	pondělí	neděle	pondělí
	27. března	28. března	16. dubna	17. dubna	1. dubna	2. dubna	21. dubna	22. dubna	12. dubna	13. dubna
prům. teplota [°C]	8,7	9,2	8,6	5,8	7,3	7,3	15,9	14,7	14,8	13,5
max. teplota [°C]	15,1	15,5	13,3	12,6	11,9	13,8	23	21,2	22,5	24,1
min. teplota [°C]	1,3	4,3	3,8	1,4	4,1	0,6	9,9	6,1	6,6	5,4
srážky [mm]	0	0	0	7,5	3,9	0	0	0	0	1,9

Meteostanice Vrbičice - počasí v letech 2018 - 2020

	2018				2019				2020			
	srážky [mm]	prům. teplota [°C]	max. teplota [°C / datum]	min. teplota [°C / datum]	srážky [mm]	prům. teplota [°C]	max. teplota [°C / datum]	min. teplota [°C / datum]	srážky [mm]	prům. teplota [°C]	max. teplota [°C / datum]	min. teplota [°C / datum]
leden	34	2,2	13,3 / 29.1.	-4,6 / 22.1.	36	0,6	9,6 / 17.1.	-9 / 23.1.	16	0,2	12,6 / 31.1.	-5,7 / 6.1.
únor	13	-1,8	5,1 / 19.2.	-12,7 / 28.2.	22	3,5	18,8 / 28.2.	-6 / 23.2.	26	5,1	16,1 / 1.2.	-2,8 / 7.2.
březen	14	2,7	15,6 / 13.3.	-12,9 / 1.3.	19	7,8	21,5 / 31.3.	-1,9 / 21.3.	20	6,5	21,5 / 19.3.	-3,5 / 21.3.
duben	22	15,3	29,1 / 29.4.	0,6 / 2.4.	27	12	27 / 26.4.	2,6 / 13.4.	8	13,3	26 / 17.4.	-1,2 / 1.4.
květen	76	18,8	31,1 / 31.5.	9,6 / 1.5.	141	12,7	26,5 / 26.5.	1 / 7.5.	68	13,8	28,5 / 19.5.	1,6 / 6.5.
červen	37	20,9	34,1 / 21.6.	7,1 / 23.6.	32	23,3	34 / 26.6.	13,5 / 9.6.	130	18,6	32 / 13.6.	9 / 1.6.
červenec	66	22,5	34,3 / 30.7.	7,6 / 2.7.	33	21,6	36,5 / 1.7.	10,1 / 11.7.	54	20,8	34 / 28.7.	10 / 11.7.
srpen	19	24,4	36,1 / 20.8.	9,3 / 27.8.	63	22,2	33,8 / 10.8.	10,5 / 15.8.	56	21,4	34,3 / 7.8.	8,8 / 28.8.
září	120	17,7	30,9 / 13.9.	1,3 / 26.9.	54	16,3	31,5 / 1.9.	3,5 / 20.9.	70	16,2	30,1 / 14.9.	3,6 / 27.9.
říjen	14	13,1	23,6 / 11.10.	3,3 / 24.10.	49	13,1	24,5 / 24.10.	0,3 / 31.10.	132	10,5	24,1 / 3.10.	3,6 / 19.10.
listopad	15	6,2	19,1 / 2.11.	-5,1 / 29.11.	57	7,5	17,8 / 3.11.	-2 / 30.11.	18	5	18,3 / 3.11.	-3,4 / 21.11.
prosince	33	4,9	11,4 / 4.12.	-4,6 / 0.12.	33	2,7	12,6 / 18.12.	-5 / 30.12.	33	2,6	10,5 / 6.12.	-5,5 / 27.12.
srážky/rok	463				566				631			

PRAŽÍRNA KÁVY BOŘETICE

Přijďte si do naší pražírny pro čerstvě praženou kávu,
kterou vám na přání i rádi umeleme.

| Výběh prémiových káv z celého světa | Příslušenství k přípravě kávy |
| Čaje z Cejlonu | Balení káv 250 g od 129 Kč, 1 kg od 429 Kč |

S kódem **Jaro 2021** získáte **slevu 15 %** na:
nákup zrnkové kávy a čaje
z kávových lístků!

*PLATÍ V PRAŽÍRNĚ I V E-SHOPU DO 31. 6. 2021

Možnost pořízení domácích a profesionálních kávovarů včetně příslušenství.

OTEVÍRACÍ DOBA: PO-PÁ OD 8:00 DO 16:30
BOŘETICE 457 - U LETADLA | 608 310 656, WWW.CAFEJORDAN.CZ

Základní škola

Poděkování

Chtěla bych poděkovat p. Romanu Varmužovi za čas, který si udělal na celý náš učitelský sbor loni v přípravném týdnu na konci srpna. Naučil nás, jak nastavit a používat něco, co je tento školní rok součástí naší denní učitelské práce – platforma GOOGLE TŘÍDA. Na konci srpna jsem chtěla, abychom v případě potřeby byly všechny vyučující okamžitě schopné ze dne na den učit distančně, protože se říká: Kdo je připraven, není zaskočen. A nám se to povedlo. To, že budeme učit převážnou část letošního školního roku děti na dálku, nenapadlo snad žádnou z nás ani v těch nejhorších myšlenkách. Ale stalo se a trvá to stále...

Romane, ještě jednou velké díky za nás všechny.

Mgr. Renata Horáková, ředitelka školy

Roboti

V minulém čísle Vrbeckého zpravodaje jsme Vám představili výtvarná díla dětí 4. a 5. ročníku, která v současných dnech jistojistě útočí na stupně vítězů soutěžní přehlídky s názvem „Obrázky z mojí obce“. Rádi bychom v tomto trendu pokračovali a ukázali Vám další povedenou práci našich dětí.

I přes krátkou dobu strávenou ve školních lavicích jsme se v rámci hodin výtvarné výchovy pustili do další výzvy – prostorové tvorby. Cílem bylo vytvoření robotů za použití odpadových materiálů. Vše začalo poctivým sběrem kartonových krabic u každého z dětí doma. Další součástky potřebné pro kompletaci těl robotů dodala škola z vlastních zdrojů. Děti tvoření velmi bavilo, pracovaly se zápalem a jejich nápady doslova předčily naše očekávání. Troufám si říct, že vdechly odpadovému materiálu nový život. A tak

Laskonka, Foxy, Asteroid, A7A a Vikuk už od Vánoc zkrášlují a rozveselují vchod do naší školíčky.

Mgr. Michaela Kostková, vyučující 4. a 5. ročníku

PRVNÁCI DOSTALI SVÉ PRVNÍ VYSVĚDČENÍ

ŠKOLNÍ DRUŽINA

V letošním školním roce máme ve školní družině omezený počet dětí. Už od listopadu se prezenčně vzdělávají jenom prvňáci a druháci. Takže vlastně jenom tyto děti mohou navštěvovat družinu. Ale i přesto, že je nás mnohem méně a nejsou žádné kroužky, se dokážeme společně zabavit.

V lednu, když napadl sníh, jsme chodili sáňkovat a bobovat do Hájků. Děti byly rády, že se nadýchají čerstvého vzduchu a hlavně jsme měli po dlouhé době nějaký pohyb. V případě špatného počasí čteme hodně pohádky a pověsti z našeho kraje. Hrajeme také stolní hry nebo si stavíme z lega. Často vyrábíme různé výrobky. Pracujeme hlavně s papírem, skládáme origami nebo prostě jen kreslíme pro radost a vybarvujeme tematické omalovánky.

Poslední dobou děti moc rády navlékají korálky. Dělalí různé náramky a náhrdelníky pro jejich rodiče, sourozence nebo kamarády. Tahle činnost je momentálně velmi oblíbená a děti si tím zlepšují jemnou motoriku rukou a také soustředěnost. Mají velkou radost, když se jim výrobek podaří a mohou jim obdarovat své blízké.

V případě lepšího počasí chodíme na procházky po naší vesnici. Ukazujeme si společně, kde bydlí spolužáci a poznáváme zajímavá místa naší obce.

Nezahálíme ani po sportovní stránce. I přesto, že je tělesná výchova zakázaná, trénujeme alespoň

příhrávky a chytání míče. Tato činnost se dá dobře naučit ve formě her, například „Na osla nebo prostředníka“. Práce s míčem je mezi dětmi také velmi oblíbená a baví je. Na koberci ve třídě si občas protáhneme své tělo.

Tak tedy trávíme společně odpoledne ve školní družině. Jsme moc rády, že děti sem stále chodí, i když by mohly jít po vyučování domů a být třeba se svými staršími sourozenci doma. Některé děti nám říkají, že doma je nuda a ve škole je to lepší. Čas strávený v družině je pro ně zábavný a zajímavý. Ale hlavně jsou se svými kamarády a to je nejdůležitější.

Nakonec chci ještě napsat, že se už moc těšíme na návrat ostatních dětí. Přece jenom s více dětmi je i více zábavy 😊.

*vychovatelky školní družiny
Lucie Grégrová a Bc. Monika Safránková*

Kam letos na dovolenou?

Všichni z nás pevně věří, že se současná epidemiologická situace v průběhu následujících měsíců zlepší a budeme si moct dopřát pěknou dovolenou. Žáci páté třídy přichází s perfektní nabídkou zájezdů plných dobrodružství. Kam nás zvou? No přece do vesmíru!

Mgr. Michaela Kosthová, vyučující 4. a 5. ročníku

Cestovní kancelář Jitřenka

Pokud chcete zažít nezapomenutelné zážitky, navštivte krásnou planetu pojmenovanou po římské bohyni lásky Venuši.

Neváhejte a leťte s naší „Jitřenkou“.

Cílová destinace: planeta Venuše
Doprava: vesmírná raketa startuje ze stanice NASA

Občerstvení zajištěno:

- předkrm: vesmírné tentilky
- hlavní chod: plněný skafandr úsvitem soumraku
- večere: pikantní kousky magnetického pole
- nápoj: vodní molekuly s kousky slunečního větru

Cena: 83 950,- Kč

Zpáteční cesta je ve hvězdách.
Těšíme se na váš návrat.

S pozdravem CK Jitřenka
Adéla Michnová

NEW! Zájezd na trpasličí planetu NEW!

Neváhejte odjet na trpasličí planetu Pluto!
Tato trpasličí planeta je vhodná pro děti.

Cesta trvá pouhých 10 let.

Během letu můžete uspořádat narozeninovou oslavu.
Bude tam spousta zábavy např: pohádky o trpasličích.

Cena:

dospělý 15 000,- Kč
dítě 10 000,- Kč

rodinné vstupné 24 999,-Kč

Čekáme
na
vás!

Eliška Raidová

CESTOVNÍ KANCELAR Vodopán

Doporučujeme pro odvětilce a milovníky ledu.

Cíl cesty: Neptun

Doprava: Váž lazečný mořský jízdní kotrimiso roduším mořem.
Pětko plavby: podle toho kolik mi dáte mořských rias.

Ubytování: Velká krásná škrnmas

Cena pouze 140 Kč s každou sekundu a naší CK

3 masáže vřelými od římského ledu NEPTUNA + sada fotografií - (20 fot) ZDARMA

NEROČÍME ZA HROBÁ NÍŽÍKA S ROČNVA SVOJOU U ŘEČNÍKŮ SKU PENÍŽÍKŮ

Doubavka Kočková

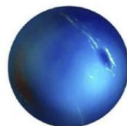
NEW !! NABÍZÍME !! NEW

Super zájezd do Ledového Království na planetu Neptun.

Opravdový zážitek za skvělou cenu!
Doba pobytu 3 dny!!
Doba letu raketou 1 hodina
Ubytování v ledovokamenném iglú.
Doporučujeme vzít si teplé oblečení!

Vhodné pro otužilce.

Cena 1 000 — Kč za osobu

Natálie Kouřilová

Cestovní kancelář nápěťš řaňuH vám nabízí

SENZAČNÍ POZNÁVACÍ ZÁJEZD

na všechny planety naší sluneční soustavy s bonusovým výletem „hledá se Plúto“

- naše zastávky: Merkur, Venuše, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun a pro odvážlivce bonusový výlet „hledá se Plúto“
- doprava mezi planetami bude zajištěna raketokřídly na zádech s pohonem ploutvemi na nohou, dýchání pomocí snorklu na potápění
- občerstvení v buřetu na Mléčné dráze
- cena za celý zájezd je pouze 250 000 Kč
- omezený počet míst jen 26 lidí - tak neváhejte a pojďte do toho

Naše doporučení:

- na Merkur si nezapomeňte vzít opalovací krém DMXC1500 a sluneční brýle
- na Neptun si přibalte brusle - budeme bruslit na ledě, na kterém ještě nikdo nebruslil
- na Zemi se pořádně podívejte při odjezdu...

Štěpán Huňar

Cesta na Mars

cestovní kancelář Ostržek Tour

Vhodné pro milovníky tyčinek Mars, které vypadávají z kráterů!
Zaručíme krásnou romantiku při modrém západu Slunce!
Krásná průměrná teplota 63°C!

A pozor to není vše!

Můžete si vylézt na nejvyšší horu celé soustavy, která má 22 km.

DOPRAVA: létající autobus s masážními sedadly a robotická obsluha.

DĚLKA LETU: normálně trvá 9 měsíců, ale my to zvládneme za 1 den.

UBYTOVÁNÍ: hotel Marsovka, každý pokoj má robota, který vás obsluhuje a pítí je zdarma.

CENA: 49 999,- Kč.

Na uvítanou skvělý večírek na nejvyšší hoře, kde máte vše zdarma.

Možnost vystřelení si z kráteru –
s tyčkami Mars poleťte až 60 metrů vysoko.

Cestu zpět hradí naše cestovní kancelář Ostržek Tour!

Ondřej Ostržek

Cestovní kancelář
Vesmír

VHODNÉ PRO MILOVNÍKY
HVĚZDNÉHO PRACHU A GRAVITACE

-POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO ČERNÉ DÍRY-

CENA: 199.999,- \$

POLETÍTE V POHODLNÉM RAKETOPLÁNU
S KLIMATIZACÍ A VÝBORNOU RESTAURACÍ

CESTA TRVÁ 365 DNÍ

BUDETE MÍT SPOUSTU NOVÝCH ZÁŽITKŮ!

Lukáš Hošek

Práce našich prvňáčků

Zdravé talíře

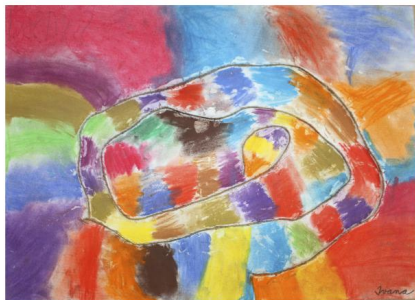
V rámci prvouky se děti seznámily na téma Lidské tělo, jaké máme smysly, jak o tělo pečujeme a také o zdravé stravě. Ve výtvarné výchově si každý nakreslil svůj „Zdravý talíř“ s využitím techniky tlač, povol.

Spirály

Abychom si navodili jaro, jarní vzduch a barvy v přírodě, děti kreslily pocit jara suchými pastely. Spirála je jedna z uvolňovacích cviků, kterou se učily. Tu vytvarovaly z nasátého motouzu lepidlem a po zaschnutí kreativně barvami přivolaly jaro.

Mgr. Markéta Veverková, vyučující I. třídy

Budujeme ...

Střešní úprava a bezbariérovost ZŠ

Na projekt je poskytována finanční podpora z EU prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

V rámci projektu dojde k vybudování 2 odborných učeben, odborných kabinetů včetně jejich zázemí, povýšení úrovně školy z bariérové na bezbariérovou a řešena bude rovněž dnes velmi důležitá a potřebná konektivita školy.

Vypravování v distanční hodině slohu

Už více jak polovinu tohoto školního roku tráví žáci 3., 4. a 5. ročníku na distanční výuce doma. Pro nikoho z účastných (vyučující, děti a rodiče) to rozhodně není nic příjemného, ale momentální situace nám bohužel nenabízí zatím jiné řešení. I přesto se my vyučující snažíme výuku vést co nejvíce způsobem, na který jsou děti z naší školy zvyklé. Takže píšeme i slohovky. V lednu měli páťáci za úkol dokončit vyprávění, které začínalo větou:

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka.

Vznikly zajímavé příběhy, o které se rádi podělíme.

Mgr. Renata Horáková, ředitelka školy

Jednou jsme si vyjely na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchaly domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Na tomto výletě jsem byla se svou sestrou a s mamkou. Jely jsme klikatou cestou, kolem nás bylo krásně nasněženo a míjely jsme krásné chaty. Když jsme uslyšely kňučení, tak já se sestrou jsme se chtěly podívat, odkud se zvuky ozývají. Proto jsme sjely úzkou cestičkou k potůčku, kde jsme našly pod skálou kňučící štěňátka. Já se sestrou jsme se rozhodly, že tato štěňátka zachráníme. Proto sestra začala vytahovat štěňátka jedno po druhém. Když zachraňovala poslední štěňátko, uklouzla jí noha, spadla do potoka a o led si rozřízla koleno. Maminka nás varovala: „Nechodte tam!“ Ale my jsme neposlechly. Kvůli zranění sestry jsme rychle vzaly štěňátka a vydaly se na cestu domů.

Po dobrodružném návratu domů jsme štěňátka zahrály a daly jim najíst a napít. Naštěstí sestřino koleno bylo poraněné jen povrchově, proto ho maminka vyčistila dezinfekcí a zavázala. Druhý den jsme štěňátka odvezly do útulku, ale jedno z nich jsme si nechaly za odměnu jejich záchrany. Pojmenovaly jsme ho Bella.

Adéla Michnová

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Šli jsme se podívat k potoku. Mysleli jsme si, že to bude srnka, ale nakonec se ukázalo, že to je pes. Byla veliká zima a zdálo se nám, že pes nedýchá. Čím dál víc se stmívalo. Vzali jsme psa a pospíchali jsme k autu. V autě jsme našli deku, do které jsme psa zabalili. Nasedli jsme do auta a jeli jsme k veterináři. Psa jsem pevně držel v náručí, abych ho zahrál. Dojeli

jsem na místo. Veterinář psa prohlédl a řekl nám, že pes je vyčerpaný a prochládlý a že musí zůstat na veterině do druhého dne. Uvidí se, jestli přežije.

Ojeli jsme smutní domů. Veterinář slíbil, že nám ráno zavolá. Celou noc jsem myslel na psa, jestli bude žít. Ráno nám pan doktor zavolal a řekl, že psovi už je lépe a že má čip, podle kterého dohledal jeho majitele. Ten si ho přijede vyzvednout a máme se tam s ním potkat. Pes se jmenoval Digor a bylo to plemeno Maďarského ohaře.

Přijeli jsme tedy na veterinu, kde už byli starší manželé a hladili si Digora. Ten už vypadal velmi dobře, utíkal ke mně a olizoval mě. Paní řekla, že si psa můžu nechat, když jsem ho zachránil. Že už jsou starší a nemůžou se o něj tak dobře starat. Byl jsem hrozně rád, že mám nového kamaráda.

Tomáš Příbýl

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Vyrázili jsme k potoku a hledali, odkud je to kňučení. Potom jsme našli malého huskyho. Kňučel, protože zapadl do obrovské díry. Štěně bylo hladové, tak jsme mu dali naši svačinku. Potom jsme se rozhodli, že si ho necháme. Došli jsme domů a postarali se o něj. Měl kolem oka hnědý puntík. Proto jsme ho pojmenovali Puntá.

Když jsme šli ven s Puntou, tak jsme se začali koulovat. Puntá někam odběhl, šli jsme ho hledat. Našli jsme ho u té díry. Sedl si a začal kňučet. Potom začal hrabat a pak jsme viděli jeho rodinu. Bylo tam strašně moc štěňat a i jeho maminka. Zavolali jsme o pomoc.

Eliška Růdová

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Všichni jeli dál, ale mě to zajímalo. Jela jsem se tam podívat, a co nevidím – krtek. Kouknu se ještě jednou a opravdu ho nevidím. Ale zato se ve křoví krčí úplně něco jiného. Je to obří slon!

Rozjela jsem se s ním v náručí za rodiči, abych se jich zeptala, jestli si ho můžu nechat. Rodiče souhlasili. Po cestě slon válel sudy, metal kotrmelce, a když už byl moc unavený, tak jsem ho vezla na zádech. Když jsme dojeli domů, slon zůstal na zahradě a já jsem si vlezla do postele. Ráno jsem pospíchala za slonem sdělit mu, že si zahrajeme na slepou bábu. Zavázala jsem mu oči peřinou. Dupal po zahradě jako slon, do všeho narážel a kopal. Mířil si to přímo ke mně!

A vtom jsem se vzbudila s obrovskou boulí na čele. Na hlavě mi totiž přistála polička s knihami. Zjistila jsem, že to byl jen sen.

Doubravka Kočková

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Maminka najednou řekla: „Slyšíte to?“ a my jsme přikývli a vydali se k potoku. Zatočili jsme doprava, pak doleva, rovně, zase doleva a dorazili jsme k potoku. U potoka jsme se rozdělili, maminka šla se mnou po pravé straně a tatínek šel po levé straně. Prohledali jsme každý kout a kňučení se pořád ozývalo. Všichni jsme se otáčeli a snažili se jít po zvuku. Po čtvrt hodině hledání jsme to vzdali a chystali se k odchodu, když vtom se přímo vedle mě ozvalo ještě hlasitější kňučení, tak se otočím, vypnu si nohy z běžek a jdu přímo naproti velkému keři a vidím krásného asi zatoulaného pejska, který měl nohu v pytlácké pasti. Rychle jsem utíkala za rodiči, abych jim to řekla. Tatínek se rychle vrhl za pejskem a maminka zatím zavolala veterináři. Ten nám řekl, že jestli to zvládneme, máme dojet do ordinace. Maminka mu ale řekla, že takového psa asi na běžkách neuneseme a že ten pejsk nemůže stoupnout na zadní nohu. Jestli by nemohl dojet autem na místo, kde stojíme. A popsal mu polohu. Za necelých dvacet minut veterinář dojel, vzal pejska, naložil ho do auta a my jsme si sedli tak, abychom se tam všichni vešli. Běžky jsme schovali pod veliký keř a tatínek se pro ně zítra zastaví.

Veterinář si ztraceného pejska pečlivě prohlédl a zjistil, že pes má pohmožděnou nohu. Ošetřil ho

proti blehám a zjistil, že pejsk nikomu nepatří a zeptal se nás: „Rodinko, nechcete si ho nechat?“ Rodiče souhlasili a já jsem byla nadšená. Pejska máme doteď a jmenuje se Beethoven.

Tereza Vyhnáková

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Šel jsem se k potoku podívat, rozhlédl jsem se a uviděl štěňátko. Byl jsem velmi smutný, že někdo vyhodil z domu štěně. Tak jsem se rozhodl, že si štěně vezmu domů. Když jsem došel domů, máma se divila, co tu tak kňučí. Já jsem odpověděl, že jsem našel štěně. Na chvíli jsem zaváhal, ale našel jsem odvahu se zeptat, jestli si můžeme štěňátko nechat. Maminka na moment zapřemýšlela. Nakonec se rozhodla, že si štěně můžeme nechat. Ale musím se o něj dobře starat. Měl jsem velikou radost, ale čekal mě úkol. Vymyslel našemu pejskovi jméno. Dlouho jsem přemýšlel a vybíral a narazil jsem na jméno Deny. Deny mu jsem věnoval svůj volný čas a chodil s ním na procházky. Taky jsem s ním prošel prohlídkou u veterináře. Pan doktor nám řekl, že Deny mu už jsou dva měsíce. Pak jsme jeli spokojeně domů.

Daniel Bukovský

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Hned jsme tam vyrazili. Kolem bylo mnoho houští, takže jsme to museli objet a hledat správnou cestu přes potok, který byl našťestí zamrzlý. Najednou jsme zahlédli pod břehem malého ztraceného pejska. Byl to hezký vlčák. Štěně jsem vzali s sebou domů a tam mu nachystali jídlo, pití a měkoučký pelíšek. Byl tak unavený, že spal celou noc. Ráno jsme ho zavezli k veterináři a zjistili, že je pejsk úplně zdravý. Ale nebyl náš.

Vyvěsili jsme - NAŠEL SE PES! Ale dlouho se nikdo neozýval. My děti jsme si ho chtěly nechat a rodiče ho chtěli dát do psího útulku. Nakonec jsme vyhráli a nechali si ho. Je to náš Rex.

Štěpán Huřaví

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. A tak jsme se tam šli podívat a já jsem z nepozornosti spadla do potoka. Začala jsem pištět a u potoka jsem zjistila to tichounké kňučení a bylo to bezbranné

štěňátko, které hledalo maminku fenu. Vzali jsme si ho s sebou domů, zavolali jsme mamince, ať pro nás přijede a taky že přijela. A hned ráno jsme doma napsali plakát a rozvěsili jsme ho po zastávkách a obchodech. A za dva dny nám zavolala paní, která je pejskova majitelka a vzali jsme pejška. Ale paní nám ho nechala, protože říkala, že už má hodně psů a s nimi moc práce.

Maminka a tatínek první nesouhlasili, ale já jsem je přemluvila a dovolili mě ho. Pejškovi jsem dala jméno Rek. Máme ho všichni rádi.

Anička Mikulcová

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Čtěli jsme zjišťit, co to je. Vyдали jsme se tím směrem. Moc jsme se báli. A co jsme neviděli? Byl tam malý pejsek, který spadl do potoka a nemohl se dostat na břeh. Kamarád souhlasil, že ho musíme vytáhnout. Odepnuli jsme běžky a snažili jsme se ho chytnout. Už jsem ho skoro držel, ale uklouzl jsem. Byl jsem ve vodě. Náš problém byl dvojnásobný.

Volal jsem na kamaráda: „Zavolej pomoc!“

Vzpomněl si na číslo 150 a už volal. Já jsem se stále snažil vyškrábat ven z vody, ale nešlo to. Najednou slyším houkání a v dále vidím hasičský vůz. Hasiči přijeli. Rychle vytáhli žebřík. Chytl jsem pejška i žebřík a hasiči mě táhli k sobě. Zabalili nás do teplé bundy a vezli domů. Mamka už měla připravenou deku a teplý čaj. Spokojeně jsem roztával u krbu.

Ten pejsek, co jsem zachránil, nám zůstal doma. Nikdo se k němu nehlásil. Byl to můj mazlíček.

Ondřej Ostržížek

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Adam, Vojta a Tadeáš se tam vydali a viděli tři malé pejsky. Hned jak je uviděli, tak si každý vybral svého a pojmenoval si ho. Adamův pes se jmenoval Rex, Vojtův pes se jmenoval Fík a Tadeášův Teo. Říkali si, jestli to mají říct rodičům nebo ne. A jak to dopadlo? No jasně, že jim to neřekli. V pondělí ráno si vzali pejsky do školy. Měli test z matematiky a Rex začal hodně kňučet. Adam a kluci nevěděli, co mají dělat. Paní učitelka se ptala Adama: „Adame, co to máš v batohu?“ Adam odpověděl: „My se učíme živočichy, tak jsem s klukama donesl

pomůcku.“ Adam, Vojta a Tadeáš vydělali pejsky z batohu a všechny děti se rozběhly za pejsky.

Děti šly po vyučování domů, zeptaly se rodičů, jestli si pejsky mohou nechat. Pejsky si nechaly. Tak si našli nový domov.

Lukáš Hošek

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Tak jsme sjeli dolů a uviděli jsme štěně. Rychle jsem sjela dolů a toho ubohého tvorečka jsem vzala do batohu, ve kterém byla deka. Potom jsme se rychle hnali k hotelu, kde jsme spali. Z té deky, kterou jsem měla v batohu, jsem udělala pelíšek.

Hned druhý den jsme vzali štěně k veterináři a tam se prokázalo, že je zdravý a že nikomu nepatří. Navíc je to mládě huskyho. Já se zeptala, jestli si ho nemůžeme nechat a máma řekla, že ano. Dala jsem mu hned jméno, budeš se jmenovat Reky. Ale druhý den jsme museli odjet domů. Doma jsem ukázala Reky její novému domov. Reky jsem ukázala i kamarádkám. Každý den jsem ji venčila. Pak jsme spolu žili šťastně až do smrti.

Ena Grégorová

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už pospíchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka. Sourozenci Jana a Petr si sundali běžky, aby seběhli dolů k potoku se podívat, co se tam děje. Když došli dolů ke břehu, uviděli na zmrzlém potoce malého křížového pejška. Byl menší postavy a měl ohnutou zadní packu a kňučel od bolesti. Nejspíš ji měl poraněnou. Petr řekl, že musí hned pomoci. Vtom ale Jana zareagovala dost rychle, a když stoupla na led v potoce, tak se její nohy zabořily přes led do vody. Petr jí rychle podal ruku a vytáhl ji na břeh. Pejsek stále kňučel a Petr věděl, že musí jít rychle pro něho. Janě byla velká zima od promáčených bot, a kdyby to zdržovala dlouho, mohla by se dost prochládit a onemocnět. Petr se pokusil opatrně přejít přes led k pejskovi. Vybíral si místa, kde viděl silnější vrstvu ledu. Po chvíli se dostal k pejskovi a opatrně ho vzal do náručí. Přesl s ním na břeh. Na nic nečekali a pospíchali zpět do města. První cesta vedla k veterináři, kde pejška ošetřili. Jana s Petrem zavolali od pana doktora domů rodičům. Vše jim povprávěli a čekali, až si je rodiče vyzvednou. Když dojeli, domluvili se všichni, že se pejška ujmou a poskytnou mu nový domov.

Natalie Kvořilová

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už spíchlali domů, ale zarazilo nás tichounké kručení u potoka. Když jsme se tam přišli podívat, zjistili jsme, že to bylo malé roztomilé štěňátko s nádhernou sněhově bílou srstí. Leželo tam tak zmrzlé a smutné, že jsme ho vzali do naší chaty. Další den jsme po městě rozvěsili plakáty „NAŠLO SE ŠTĚNĚ.“ Nikdo se neozýval, tak jsme si ho nechali. Dali jsme mu najíst, napít a dostalo jméno Vločka. Pak jsme jeli domů. Tam jsme udělali boudu a pelíšek. Koupili jsme mu pamlsky a šli spát.

Když jsme se vzbudili, jeli jsme s Vločkou ještě k veterináři. Ten ji vyšetřil a jeli jsme domů. Teď už je Vločka dospělý pes a má pět štěňátek s bílou barvou, jako má maminka.

Barbora Elahová

Jednou, když jsem byl s táborem na výletě u jezera, tak jsme měli smůlu. Protože začalo strašně pršet. Cesta k jezeru nám trvala tři hodiny. Celou dobu jsme šli lesem a povídali jsme si. Když už jsme se konečně koupali v jezeře, zpusťil se obrovský liják. Vedoucí zavolal: „Všichni ven!“ Utekli jsme do nejbližšího obchodu, kde jsme dešť přečkali. Po dešti jsme se vydali na cestu do tábora. V jedné malé vesnici jsme si uvědomili, že jsme se ztratili. Holky začaly brečet a stěžovaly si, že je bolí nohy. Naštěstí měl vedoucí navigaci. Ta nám ukazovala, že cesta bude přibližně sedm kilometrů. Šli jsme ani ne deset minut a děti si začaly stěžovat: „Kdy už tam budeme, mě bolí nohy, tady jsou kopřivy, já mám žízeň.“ Vedoucí nám prošlapával kopřivy, které mu sahaly až pod paže.

Konečně jsme se dostali na silnici. Všichni odmítli jít dál, tak jsme zavolali odvoz. Přijeli pro nás dvě dodávky a odvezly nás zpět do tábora.

Filip Hošek

O víkendu jsme jeli do Jeseníků. Protože tam napadl první sníh. Cesta byla dlouhá a někdy i zrádná. Když jsme tam dojeli, šli jsme se ubytovat na chatu. Na chatě bylo teplo. Druhý den jsme šli běžkovat a lyžovat. A večer, když jsme se vraceli na chatu, jsme slyšeli nějaké zvuky. Šli jsme podle zvuku a našli tam promrzlé malé štěně. Vzali jsme ho k nám na chatu. Vykoupali jsme ho, dali mu najíst a napít. On chtěl zůstat s námi, tak jsme si ho nechali. A my jsme měli nový přírůstek do rodiny.

Vojtěch Burian

"Najdi jeden rozdíl"

Doufám, že většina Vrbečáků je dnes na svůj kostel právem hrdá. I přes všechna vysvětlování a odůvodňování proč některé opravy byly nezbytné a proč se do oprav zainteresovala obec, si někdo tu a tam rýpne. U pár lidí jsem si všiml, že mi pokládají rafinovanější otázku – „A koho vlastně ten kostel je?“ Bohužel jsou to lidi motivovaní soukromými zájmy a často lidově řečeno „za vodou“. Sami mají Stráž na etiketách, ukazují jej hrdě návštěvám a pak toto...

Napadlo mne tedy, položit si otázku: „Jak by vypadala Stráž bez kostela?“ – hra „**najdi jeden rozdíl**“ může začít. Děkuji tímto Markétě Petráskové za „drobnou“ úpravu fotografií.

Tomáš Bílek – Vaš starosta

... a ještě jednou ... "Najdi jeden rozdíl"

Společenská kronika

prosinec 2020 - březen 2021

Narozené děti:

Magdaléna Brdečková
Vojtěch Knápek
Alex Kozáček

Úmrtí:

Štěpánka Machovská
Anežka Springerová
Božena Knápková
Jan Herzán
Anežka Hanáčková
Pavel Cintula

Poplatky za TKO, psa a nájem hrobového místa

Vzhledem k současné situaci a s ohledem na fakt, že hotově platí na úřadě zejména starší občané, budou probíhat platby za TKO (odvoz komunálního odpadu), poplatky za psy a platby za nájem hrobového místa až **od 1.5.2021**.

Příspěvky do Vrbeckého zpravodaje můžete posílat na email: vrbeckyzpravodaj@gmail.com

Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v srpnu 2021.

Fyzická osoba podléhající sčítání je povinna poskytnout zákonem požadované údaje. Sčítání je primárně navrženo jako online, tedy bez nutnosti kontaktu s dalšími osobami.

Sčítání 2021 začíná 27. 3. 2021. Do 9. 4. 2021 má každý možnost sečíst se **online** prostřednictvím elektronického formuláře na webu www.scitani.cz nebo v mobilní aplikaci.

Kdo se nesečte online, má zákonnou povinnost od **17. 4. do 11. 5. 2021** vyplnit a odevzdat **listinný formulář**. Jeho distribuci zajišťují sčítací komisaři.

V případě potřeby se můžete obrátit na infolinku 840 30 40 50. Vyplněné formuláře bude možné odeslat v předtištěné obálce prostřednictvím schránek České pošty nebo odevzdat na cca 800 kontaktních místech České pošty (vybrané pobočky). Odeslání bude zdarma.

Sčítání podléhá:

- každá fyzická osoba, která má v rozhodný okamžik na území České republiky trvalý pobyt nebo přechodný pobyt nad 90 dnů, nebo který byl na území České republiky udělen azyl, doplňková ochrana nebo dočasná ochrana,
- každá další fyzická osoba, která je na území České republiky v rozhodný okamžik přítomna,
- každý dům (i neobydlený) a každý byt (i neobydlený).

Podrobnější informace naleznete na webu www.scitani.cz.

Z-BOX nově i u nás!

Samoobslužné výdejní místo Zásilkovny

Rozšířili jsme služby v naší obci! Nově u nás najdete bezkontaktní výdejní místo, na které si můžete nechat doručit své zásilky. Výdejní místo, které má podobu samoobslužného boxu, jsme pro vás zřídili ve spolupráci s českou logistickou společností Zásilkovna.

Nonstop provoz

Z-BOX je vám k dispozici 24 hodin denně
7 dní v týdnu.

Snadná a rychlá obsluha

Stačí vám pouze mobilní aplikace
Zásilkovna.

Myslíme ekologicky

Z-BOX je napájen solárním panelem
a vyžaduje jen minimum elektřiny.

Jak na to?

- 1) Nakupte v e-shopu, který doručuje zboží přes Zásilkovnu.
- 2) V košíku zvolte doručení na výdejní místo.
- 3) V nabídce výdejních míst vyhledejte název naší obce a vyberte Z-BOX.
- 4) Jakmile vám přijde výzva od Zásilkovny o vyzvednutí zásilky, můžete vyrazit k Z-BOXu!
- 5) U Z-BOXu zapnete na svém mobilním telefonu bluetooth a otevřete aplikaci Zásilkovna. Telefon se pomocí bluetooth sám spáruje se Z-BOXem a otevře schránku s vaší zásilkou.

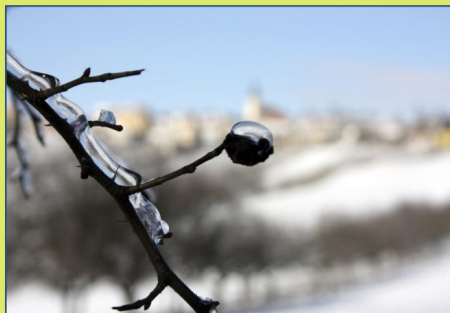
Z-BOX bude umístěn u prodejny Jednota ve Vrbici

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

*Ledové sevření letošní zimy
jak jej zachytila svým objektivem Veronika Mikulicová*

Archiv našeho zpravodaje naleznete na stránkách
www.funprint.eu/archiv/vrbice
nebo na www.vrbice.cz/o-obci-vrbecky-zpravodaj

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbsice 3x ročně
v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Markéta Veverková,
Mgr. Miluše Zálešáková, Tomáš Bílek, Ing. Bronislava Bílková

Realizace: funprint.eu